

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 41ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

“ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟΙ”

Αμοραλισμός και Οικο-χρήμα

Την Παρασκευή 2/2 το πρωί ομάδα Τούρκων οικολόγων κατάφερε παρά τις πολλαπλές πιέσεις και απογορεύσεις να πραγματοποιήσει εκδήλωση - παρέμβαση στο χώρο των βραχονησίδων. Οι τούρκοι οικολόγοι τοποθέτησαν τη σημαία της οργάνωσής τους (μια φώκια να επιπλέει με σωσίβιο) και πανώ που έλεγε, στα τούρκικα και αγγλικά, ότι “Αυτή η περιοχή ανήκει στις φώκιες - Τα όπλα απαγορεύονται”.

Η σημασία της μαχητικής αυτής κίνησης στη νησίδα Κεραμύδι - Kiremit φαίνεται από το γεγονός της απαγόρευσης του απόπλου όλων των σκαφών από τις τούρκικες αρχές, το κρίσιμο πρωινό της Παρασκευής, αλλά και των συλλήψεων και διώξεων των τούρκων αγωνιστών κατά την επιστροφή τους στην Αλικαρνασσό.

Αυτονόητο βέβαια είναι ότι χαρακτηρίζονται “έλληνες πράκτορες” που “διακυβεύουν τα εθνικά συμφέροντα”. Χαρακτηρισμοί που πιστοποιούν για μια ακόμη φορά ότι η εξουσία και τα μέσα καταδυνάστευσης δεν γνωρίζουν σύνορα...

Τα παραπάνω γεγονότα είναι γνωστά, μια και έτυχαν προβολής από τα ΜΜΕ τα οποία στην κυριολεξία βομβαρδίστηκαν από φαξ των διάφορων ντόπιων οικολογικών οργανώσεων που αναγκάστηκαν να πάρουν θέση τόσο για την παρέμβαση των τούρκων οικολόγων, όσο -πολύ περισσότερο- για το “παρασκήνιο” που προηγήθηκε αυτής της ενέργειας. Θέση ανάλογη με τους σκοπούς της κάθε οργάνωσης. Η καλύτερα, τις σκοπιμότητες που υπηρετούν οι περισσότερες από αυτές. Και ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι το πώς προσκύνησαν (χωρίς εισαγωγικά) μετά την παρέμβαση Λαλιώτη (ή μήπως από πολύ πιο πριν;)

με την πρόθεση της SOS-Ak Deniz. Η Μεσόγειος-SOS, διά στόματος Γιάννη Χρυσοβέργη, διαψεύδει ότι θα γίνει η προγραμματισμένη παρέμβαση από την SOS-Ak Deniz, γεγονός που δημοσιεύεται σε πλήθος εφημερίδων την επόμενη μέρα.

Διαψεύδει ταυτόχρονα την ανακοίνωση του Κέντρου Οικολογικής Πληροφόρησης για την επικείμενη πραγματοποίηση, της παρέμβασης από την SOS-Ak Deniz.

Παρασκευή 2/2: Πραγματοποιείται, όπως αναφέρθηκε, η δυναμική εκδήλωση της SOS-Ak Deniz, η οποία δε γίνεται γνωστή αμέσως. Ο Γ.Χρυσοβέργης διαψεύδει(!) ότι η αδελφή οργάνωση προέβη στην παρέμβαση μιλώντας για “οικολόγους-μαϊμού” (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ 3/2), λέγοντας ότι “τέτοιου είδους ενέργειες δεν θα εξυ-

πηρετούσαν τις οικολογικές ανησυχίες κανενός” και ότι κάποια άγνωστη οργάνωση ονόματι Bodrum Volunteers (πρόκειται για το Σύλλογο Εθελοντών για το Περιβάλλον της Αλικαρνασσού που συνεργάστηκε με τη SOS-Ak Deniz στη συγκεκριμένη ενέργεια) δεν αποκλείεται να παρέμβει, “οργάνωση άγνωστη στις οικολογικές οργανώσεις της Ελλάδας, αλλά και στην SOS-Ak Deniz(!)” (ΕΛ.ΤΥΠΟΣ 3/2). Η είδηση, μάλιστα, κοινοποιείται από τη Μεσόγειος-SOS στο ΥΠΕΧΩΔΕ, στο Υπ. Εξωτερικών και στο Υπ. Εθνικής Άμυνας!

Μέσα στη σύγχυση το Κέντρο Οικολογικής Πληροφόρησης νομίζοντας ότι ματαιώθηκε η ενέργεια, εκδίδει ανακοίνωση και τα “χώνει” στους “οικολόγους”, τύπου Χρυσοβέργη: “Η πολιτική ατομία ορισμένων ή η εξάρ-

τηση από τις πολιτικές επιλογές του κ.Λαλιώτη για το πότε θα θεωρήσει αυτός κατάλληλη χρονικά περίοδο για να ληφθούν μέτρα οικολογικής προστασίας των βραχονησίδων, δεν

συνέχεια στη σελίδα 4

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Επίθεση φασιστών

“Αν σήμερα σωπάσουμε αύριο θα είναι πολύ αργά...” Καταγγελία επίθεσης φασιστών σε νεαρούς αντιφασίστες.

Σελ. 3

ΡΟΣΙΑ

Απεργίες ανθρακωρύχων

Μεγάλες πιέσεις δέχεται ο κλάδος σε όλη την Ευρώπη. Οι ανθρακωρύχοι πρωτοστατούν σε δυναμικές εργατικές κινητοποιήσεις από την Ουκρανία ως το Παρίσι.

Σελ. 6

Καρναβάλι

Γιορτή γέλιου και εξέγερσης

Το γέλιο είναι είναι αμφίσημο και αμφίπλευρο: καταλύει αλλά ταυτόχρονα οικοδομεί, “σκοτώνει” αλλά και “ανασταίνει”.

Σελ. 8

Μικρό Χρονικό

Δευτέρα 29/1: Τούρκοι δημοσιογράφοι προτείνουν σε τηλεφωνική επικοινωνία τους με τη Μεσόγειος-SOS κοινή εκδήλωση διαμαρτυρίας ελλήνων και τούρκων οικολόγων, δημοσιογράφων και πολιτών “με στόχο να αποτραπεί η αντιπαράθεση (όλα έδειχναν ότι προχωρούσαμε προς τα εκεί) και να καταγγελθεί η προβοκάτσια της Χουριέτ” (από το δελτίο τύπου της Μεσόγειος SOS, πολύ αργότερα στις 6/6).

Τρίτη 30/1: Η SOS-Ak Deniz (Μεσόγειος SOS) προτείνει στην ελληνική αδελφή της, αλλά και σε άλλες οικολογικές οργανώσεις την από κοινού διοργάνωση παρέμβασης στην περιοχή των βραχονησίδων με στόχο την αποκλιμάκωση της αντιπαράθεσης και

“την αντιμετώπιση της τεχνητής σύγκρουσης”.

Τετάρτη 31/1: Σε συνέντευξη τύπου

η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία δημοσιοποιεί την επιστολή που έστειλε, την προηγούμενη μέρα, στους υπουργούς Εξωτερικών, ΥΠΕΧΩΔΕ και Αιγαίου, με τίτλο “Πρόταση της Ε.Ο.Ε. με σκοπό την προστασία και προβολή των βραχονησίδων του Ανατολικού Αιγαίου με παράλληλη εξασφάλιση μόνιμης παρουσίας και θώρακισης της ελληνικότητάς τους”.

Πέμπτη 1/2: Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ καλεί σε σύσκεψη τις οικολογικές οργανώσεις με θέμα την “προστασία του περιβάλλοντος των βραχονησίδων”. Ο Λαλιώτης υπόσχεται ότι “θα συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία για την οικολογική σημασία της περιοχής και σύντομα θα διατυπώσει τις προτάσεις του”. (ΑΥΓΗ 2/2)

Αργά το βράδυ της ίδιας μέρας η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, η WWF-Ελλάς και η Ελληνική Εταιρεία εκφράζουν, με ανακοίνωση, την έκπληξη τους(!) και τη διαφωνία τους

φάκι στο οποίο τόσο πολύ λαχταρούσε να ανέβει.

- Από που έρχεσαι; - ρώτησε η Κόκκινη Βασίλισσα. Και που πας; Κοίταξε με, μίλα μου καθαρά και σταμάτα να κουνάς τα δάχτυλά σου.

Η Αλίκη άκουσε προσεχτικά αυτά που της είπε και προσπάτησε, όσο πιο καθαρά μπορούσε, να εξηγήσει ότι είχε χάσει το δρόμο της.

- Δεν καταλαβαίνω τι εννοείς όταν μιλάς για το δρόμο σου, είπε η βασίλισσα. Εδώ όλοι οι δρόμοι είναι δικόι μου.”

“ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΡΕΦΤΗ - και αυτά που η Αλίκη συνάντησε εκεί.”

(Κεφάλαιο II: Ο κήπος των ζωντανών λουλουδιών)
Λουίς Κάρολ.

Αδέρφια,

εκ μέρους των συντρόφων μου, των ανδρών και των γυναικών, των παιδιών και των ηλικιωμένων, που αποτελούν τον ΕΖΛΝ, σας γράφω για να σας χαιρετίσω και να χαιρετίσω την 5η Ευρωπαϊκή Συνάντηση Αλληλεγγύης στην Εξέγερση

των Ζαπατίστας. Πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν έχουμε καταφέρει να στείλουμε κανένα από τους συντρόφους μας Ζαπατίστας κι ότι κανείς δεν εκπροσωπεί τον ΕΖΛΝ σ' αυτή την 5η συνάντηση. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε εσωτερικές διαδικασίες συνελεύσεων στις ζαπατίστικες διάνικες κοινότητες για να απαντήσουμε στις προτάσεις που διατυπώθηκαν στο διάλογο του San Andres Sacam 'chen de los pobres. Γι' αυτό το λόγο δεν μπορούσαμε να παραβρεθούμε μπροστά σ' αυτή την Συνάντηση. Δεν έχουμε ζητήσει από κανέναν (κι ούτε πρόκειται ποτέ να το κάνουμε) να μεταφέρει τη φωνή μας σε εσάς. Γι' αυτό, για μια ακόμη φορά, είναι απαραίτητο το μέσο της αλληλογραφίας για να μας ακούσετε.

Μαζί με αυτόν το χαιρετισμό, θα βρείτε τη λεγόμενη “Πρώτη Διακήρυξη της Realidad (Πραγματικότητας)” που καλεί για την πραγματοποίηση της “Πρώτης Διηπειρωτικής Συνάντησης για

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό για την Ανθρωπότητα

Ε.Ζ.Λ.Ν., Μεξικό

Τενάρης 1996

Προς όσους συμμετέχουν στην 5η Ευρωπαϊκή Συνάντηση Αλληλεγγύης στην Εξέγερση των Ζαπατίστας, Παρίσι, Γαλλία.

“Όλα αυτά φαίνονταν ανόητα στην Αλίκη, όμως δεν είπε τίποτα. Αντίθετα, άρχισε να προχωρά προς την Κόκκινη Βασίλισσα. Για μεγάλη της έκπληξη όμως, την έχασε αμέσως από τα μάτια της και βρέθηκε να περπατά ξανά προς την πόρτα.

Κάπως θυμωμένη, πισωπάτησε στα βήματά της και αφού έβαξε σε όλες τις κατευθύνσεις για τη Βασίλισσα (ανακαλύπτοντας ότι βρισκόταν πολύ μακριά της) σκέφτηκε αυτή τη φορά να προσπαθήσει να προχωρήσει προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Όλα εξελίχτηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Δεν είχε περάσει ούτε ένα λεπτό που περπατούσε όταν βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με την Κόκκινη Βασίλισσα, μπροστά ακριβώς στο λο-

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΟΜΑΔΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

★ Σαν τα σαλιγκάρια μετά τη βροχή, διεθνολόγοι, τουρκολόγοι, βαλκανιολόγοι, στρατιωτικοί αναλυτές, πολιτικοί και στρατοκράτες ανέλαβαν -μετά την κρίση- να μας πείσουν για το ενδεχόμενο και την πιθανότητα του πολέμου. Σε ορισμένες περιπτώσεις και για τις ανάγκες της διεξαγωγής του. Από φασίστες και βλάκες άλλο τίποτα η εποχή μας.

★ Όταν όμως τα πάντα γύρω μας ουρλιάζουν τη μαγική λέξη "πόλεμος", οφείλουμε να κλείνουμε τον Αντέννα και ν' ανοίγουμε τον "Επενδυτή". Γιατί οι μόνοι που δεν παραμυθιάστηκαν ήταν το κεφάλαιο.

★ Ποιός διαχειριστής χαρτοφυλακίου θα μπορούσε να πάρει πια στο σοβαρό είτε την πατριδοκαπηλεία - αυτό το στάνταρ μενού της εβδομάδας - είτε τις κραυγές περί "προδοσίας" των μικρών αδελφών της Βουλής, που προβάλλουν την νοημοσύνη μας;" (Η. Μαθιόπουλος, διαχειριστής χαρτοφυλακίου της "Δωρικής-Μετοχικής")

★ Ε, όταν διαχειρίζεσαι κεφάλαια 7δς την ημέρα, είναι καλό να μην διαβάσεις αριστερές εφημερίδες -οδηγούν σε λάθος συμπεράσματα.

★ Και πολύ περισσότερο για τον αντιεξουσιαστικό χώρο και αυτόν της επαναστατικής αριστεράς, οι λάθος αναλύσεις είναι επικίνδυνες. Γιατί είναι η ανάλυση που καθορίζει την δράση. Και με τα ελληνοτουρκικά δεν παίζουν.

★ Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας μετά την κρίση αποφάσισε ν' αρχίσει τις σφυγμομετρήσεις. Ήταν πραγματικά δύσκολος ο ρόλος του κου Αρσένη: και να το παίξει πατριώτης και να εξυπηρετήσει τα γεωπολιτικά συμφέροντα του ΝΑΤΟ και να αποφύγει δυσάρεστες εξελίξεις. Φαίνεται ότι δεν τα κατάφερε και αποφάσισε ν' ανοίξει λογαριασμό ενίσχυσης των ενόπλων δυνάμεων! Οποιοι επιθυμεί ισχυρές ενόπλες δυνάμεις και εθνική ασφάλεια - ακεραιότητα, μπορεί να καταθέσει. Ο εμπαιγμός της εξουσίας φτάνει τα όρια της φαιδρότητας.

★ Ενισχύονται οι αστυνομικές διευθύνσεις στη γεωγραφική γραμμή Έβρου - Ρόδου για την προστασία των εθνικών συμφερόντων! Ο αρμόδιος υπουργός κος Γείτονας δήλωσε ότι η ενίσχυση αυτή θα γίνει τόσο σε μέσα όσο και σε προσωπικό. Ανακοίνωσε επίσης ότι θα προχωρήσει στην ίδρυση Σχολής Εθνικής Ασφάλειας, όπου θα φανούν όλοι οι ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί της αστυνομίας. Τώρα, τί δουλειά έχει η "εθνική ασφάλεια" του τόπου με την αστυνομία, το έχουμε μάθει από άλλες εποχές και καταστάσεις. Ο κ. Γείτονας, μετά την Πίνδο και τ' αλβανικά σύνορα, θέλει να προφυλάξει και τ' ανατολικά μας σύνορα - ποιός ξέρει από τι; Απάντηση ίσως αποτελούν οι βασικοί άξονες της πολιτικής στο υπουργείο του για την οικοδόμηση "σχέσεων εμπιστοσύνης" μεταξύ αστυνομίας-πολιτών: σύγχρονα σώματα ασφαλείας με "κοινωνική ευαισθησία" στη δράση και προσαρμογή της ελληνικής αστυνομίας στη νέα πραγματικότητα, όπως διαμορφώνεται από τις ανάγκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περιφερειακή Υμηττού: η αντίσταση τώρα αρχίζει...

Για το θέμα των μεγάλων έργων (περιφερειακή Υμηττού, αεροδρόμιο Σπάτων) έχουν ακουστεί πολλά. Μετά τις υπογραφές των συμβάσεων και την πιθανή έναρξη των έργων είναι καιρός να πούμε τα πράγματα με το όνομα τους. Ξεκαθαρίζοντας από την αρχή ότι για εμάς το θέμα δεν έχει τελειώσει, ότι θα πυκνώσουμε τις αντιδράσεις μας, αφού δεν υπήρξε ποτέ σωστή πληροφόρηση, αφού ποτέ κανείς δεν μας ρώτησε για την αναγκαιότητα τους.

(...) Αντί για ουσιαστική ενημέρωση που θα κινητοποιούσε τους πολίτες, πέρασε η λογική της αναγκαιότητας του έργου και οι αντιδράσεις "εγκλωβίστηκαν" στη λογική της σύραγγας. Έργο που ο δήμος το χειρίστηκε τεχνοκρατικά και το αξιοποίησε ανάλογα.

Ετσι σήμερα μετά την απόρριψη της λύσης της σύραγγας το θέμα έχει αρχίσει να φθίνει και ακούγονται ήδη (από το δήμο) λογικές για το τι θα ωφεληθούμε από το έργο, από τα λεγόμενα ανταποδοτικά οφέλη.

Τι δεν μας είπαν μέχρι σήμερα...

1. Οτι πίσω από τη δική τους λογική για την ανάπτυξη κρύβονται και συμφέροντα μεγαλοεργολάβων, μεγαλοεκδοτών, κατασκευαστικών εταιριών και επενδυτών, συμφέροντα με τα οποία ουδεμία σχέση έχουμε. Οτι προσπαθούν να την κάνουν και δική μας λογική, επιζητώντας τη συναίνεση μας, να μας βάλουν δηλαδή συνεργούς σε αυτά που πρόκειται να γίνουν χωρίς εμάς και να εξασφαλίσουν την ανοχή μας. Όπως μας φόρτωσαν παλαιότερα με κολλέγια και Δημόκριτο και

σήμερα με δημόσιες υπηρεσίες και εμπορικά κέντρα.

2. Οτι το θέμα δεν έχει μόνο περιβαλλοντικές επιπτώσεις (καταστροφή πράσινου Υμηττού, πλημμύρες, ρύπανση, αλλαγή μικροκλίματος) αλλά και κοινωνικές. Διχοτομούνται γειτονιές, καταστρέφονται πάρκα και χώροι ζωής με την ανεξέλεγκτη δόμηση και την αύξηση της οικοδόμησης που θα προκύψει, με την δημιουργία εμπορικών κέντρων, οικονομικών ζωνών κ. α. Οτι η προέκταση της πόλης - αγοράς (που ήδη ζούμε) εμπορευματοποιεί την ίδια μας τη ζωή, τις ίδιες μας τις σχέσεις.

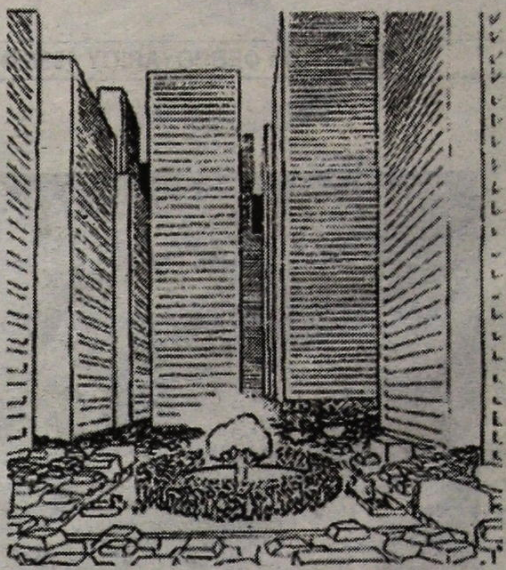
3. Οτι η περιφερειακή Υμηττού δεν είναι έργο ξεκομμένο από το αεροδρόμιο των Σπάτων, αλλά η κατασκευή της εξαρτάται άμεσα από αυτό. Οτι η επιλογή του χώρου των Μεσογείων δεν ήταν τυχαία, αφού μετά τον κορεσμό του Θριάσιου Πεδίου και του κέντρου της Αθήνας προσφέρει ένα παρθένο χώρο για επιχειρηματικές παρεμβάσεις (αεροδρόμιο, αυτοκινητόδρομοι, τηλεπικοινωνίες, οικοδομική έξαρση, βιομηχανικά πάρκα...). Παρεμβάσεις που απειλούν τη ζωή του προαστίου, αλλά και όλης της Αττικής.

(...) Τα πράγματα είναι δύσκολα. Για εμάς όμως τίποτα δεν έχει κριθεί. Τα έργα ουσιαστικά δεν έχουν ακόμα ξεκινήσει. Το θέμα εναπόκειται πλέον σε εμάς τους πολίτες. Να συζητήσουμε για τι παίζεται, για τη λογική των έργων όχι όπως μας το θέτουν αυτοί αλλά στις πραγματικές του διαστάσεις. Πέρα από λύσεις του λιγότερου κακού και πολιτικές που "τυπικοποιούν" το πρόβλημα, να συνδεθούμε με πρωτοβουλίες πολιτών άλλων πε-

ριοχών για μια από κοινού αντιμετώπιση των έργων. Μέσα από πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις να προτάξουμε τις δικές μας ανάγκες, το δικαίωμα της ύπαρξης μας σε μια ανθρώπινη πόλη.

Τίποτε ακόμα δεν έχει τελειώσει...

Πρωτοβουλία κατοίκων ενάντια στην περιφερειακή Υμηττού (από προκήρυξη που μοιράστηκε στην Αγ. Παρασκευή Αττικής)

"ΑΝΤΙΗΡΩΙΚΗ" ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΚΑΙ "ΕΡΓΑΤΙΚΑ" ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Στο παρασκήνιο των τελευταίων γεγονότων της κρίσης μεταξύ του ελληνικού και του τουρκικού κράτους, καλούμαστε θεατές του μελλοντικού μας θανάτου να νιώσουμε εθνικά ηττημένοι, καταρακωμένοι, μα συνάμα να αφήσουμε ελεύθερα τα συναίσθημα της στενοχωρίας, της συντριβής και της λύπης για τους χαμένους έλληνες αξιωματικούς του ελικοπτερίου που συνετρίβει στο θέατρο των πολεμικών επιχειρήσεων.

Θέατρο που συνεχίζεται σε όλο του τον παραλογισμό μα και τη συγκαλυμμένη χυδαιότητα της υποκρισίας, μιας μαγικής τελετής, μιας μυστικιστικής ιεροτελεστίας του μιλιταρισμού και των εθνικών ιδεωδών. Καλοστημένο αλήθεια το σκηνικό του ψεύδους! Το διψασμένο για έντονα συναισθηματικά και περιπέτεια κοινό εγγυάται την επιτυχία (όπως το ίδιο κοινό διψασμένο για τα ίδια πράγματα, μπροστά στο κενό μιας

ζωής χωρίς νόημα, υπόδουλης του χρόνου και του εμπορεύματος, τον ίδιο τον πόλεμο τον αναζητά ως μια διέξοδο που με τη σειρά της εγγυάται αυτά τα έντονα συναισθήματα και την περιπέτεια που τόσο λείπει).

Μετά την πλύση εγκεφάλου-μιας ζωής-περί έθνους, εθνικής υπερφάνειας, εθνικής ανωτερότητας, προαιώνιων εχθρών, που τώρα τόσο τα ελληνικά όσο και τα τουρκικά media διαχειρίζονται με ζήλο μεγαλύτερο και από τους επαγγελματίες του πολέμου, τα προβλήματα της ζωής παραμερίζονται μπροστά σε απευθείας συνδέσεις με κηδείες, talk show και ανταγωνισμό για το ποιός πολεμοκάπηλος θα μαξιμάρει με περισσότερο πάθος και θράσος. Οι εχθροπραξίες γύρω από ένα κομμάτι βράχο και αργιόχорта (μα και πολύ-πολύ πετρέλαιο) σταμάτησαν για να συνεχιστούν με τους τρόπους που η προπαγάνδα του κράτους και οι μέθοδοι της τηλεόρασης και του τύπου-μέθο-

δοι που οι προσπάθειες και οι επιτυχίες του Γκαίμπελς βγάδουν το καπέλο-γνυρίζουν πολύ καλά.

Τώρα όσο αφορά το ίδιο το γεγονός των τριών νεκρών αξιωματικών και της φιλολογίας που αναπτύσσεται γύρω από τον ηρωισμό τους και την μεγάλη απώλεια για την κοινωνία, είναι λογικό ο στρατός κατοχής της κοινωνίας και των προλεταρίων να τιμά τα νεκρά παιδιά του (αν και τους επιφύλαξε ένα θάνατο φρικτό, όπως μόνον ο θάνατος γνωρίζει να είναι). Τρεις επαγγελματίες λοιπόν στρατιωτικοί έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της δουλειάς τους. Δουλειά της οποίας γνώριζαν τον κίνδυνο μα είχαν επιλέξει αυτήν την ενασχόληση μαζί με ότι αυτή είναι φορτισμένη ιδεολογικά και πρακτικά απέναντι και ενάντια στην κοινωνία.

Όμως για τους πάνω από εκατό-κάθε χρόνο στην Ελλάδα-νεκρούς ανθρώπους από εργατικά ατυχήματα, ποτέ δεν έγινε τόσοσ ντόρος, πο-

τέ δεν τιμήθηκαν με μετάλλιο για τον ηρωισμό τους να αντέχουν και να ανέχονται τον εκβιασμό της μισθωτής εργασίας, τη ζωή που εξανεμίζεται πριν ακόμα αγγιχθεί, απλοί αριθμοί απωλειών του αγριότερου και απεχθέστερου πολέμου.

Όμως για τον φαντάρο που αυτοκτόνησε προχθές στη σκοπιά-ούτε ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος γι' αυτήν την χρονιά-αρκούσε μια μικρή αναφορά ή και καθόλου, σαν κάτι που δεν συνέβηκε ποτέ, σαν κάτι που δεν αξίζει να προσεχθεί μπροστά στα γεγονότα που τρέχουν, μια ζωή που εξανεμίστηκε πριν ακόμα αγγιχθεί, απλός αριθμός απώλειας του αγριότερου και απεχθέστερου πολέμου μεταξύ εκμεταλετών και καταπιεσμένων.

Η ιστορία συνεχίζεται-όπως άλλωστε και το θέατρο-και δεν θέλουμε και δεν θα μείνουμε θεατές.

Α.Κ.

Καμμένα ΙΧ, χωρίς αιτία κι αφορμή;

Σχεδόν δεδομένο θεωρούνταν μέχρι πρόσφατα, ότι οι εμπρησμοί αυτοκινήτων επιτελούνταν από άτομα με ιδεολογικές αναφορές στην αναρχία. Για να καταρρεύσει όμως ένα αξίωμα αρκεί μια τουλάχιστον περίπτωση που να δείχνει το αντίθετο. Μετά λοιπόν της περίπτωσης μιας 31χρονης που έκαψε το αμάξι του γείτονα της "γιατί έτσι γούσταρε" όπως η ίδια δήλωσε, ήρθε και η σειρά ενός 29χρονου άνεργου στον Κολωνό για να αμφισβητήσει την ένταξη της βίαιης εκδήλωσης οργής και απειλίας σε χώρους όπου μπορούν να απομονωθούν και να ελεγχθούν από τα προγράμματα καταστολής. Ο λόγος ήταν απλός. Ξεκινάει από το θάνατο μιας φίλης. Από ένα άλλο "ατύχημα". Προσπιθέμενο στα τόσα και τόσα ατυχήματα που συνιστούν τελικά έναν ακήρυχτο πόλεμο. Τον πόλεμο της ασφάλτου.

Για τους 526 καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

Δεν ξέρουμε πότε και πως σκοτώθηκε η κοπέλα. Ου μόνον -στε όμως την περίπτωση του δολοφόνου - ατιμωμένου.

που θέρισε 4 παιδιά και πήρε την απάντηση που του άρμοζε από τον Ντρούζο, τότε στο Ρουφ. Θυμόμαστε ακόμα πιο πρόσφατα την πατημένη γυναίκα από την Πόρσε ενός πλουσιόπαιδου, ο οποίος εύκολα εξαγόρασε την ελευθερία του (και την δολοφονία του). Και άλλες πολλές περιπτώσεις ανθρώπων, μερικές φορές και γνωστών μας, που κατέληξαν στο νοσοκομείο (ή ακόμα χειρότερα στο χώμα).

Ένας ακήρυχτος πόλεμος λοιπόν. Με ανύποπτα θύματα, πατημένα στην ασφάλτο. Και θύτες, σε ένα άνετο κάθισμα που δύσκολα τους χαρκτηρίζεις αθώους ή ένοχους (με τι κριτήρια άλλωστε;). Το σίγουρο όμως είναι το άδικο αυτού του πολέμου.

Και η αιτία του; Η αναγόρευση του αυτοκινήτου στο φετίχ-εμπόρευμα της εποχής μας, που γεμίζει τις κυριακάτικες σελίδες των εφημερίδων, τις γιγαντοαφίσες, τα όνειρα των μικροαστών, που αντικαθιστά σχέσεις και συναισθήματα ανθρώπινα, που μετατρέπει την πόλη σε κόλαση, που λογαριάζει την απόλαυση σε χιλιόμετρα στο κοντέρ. Κλεισμένοι στο σασί και στις ανέσεις, σε μια φυλακή κινούμενη μα ακριβώς αγορασμένη, με χιλίες προεκτάσεις και υποκαταστάσεις αναγκών.

Χιλιάδες τα βιολογικά θύματα του πολέμου. Χωρίς βέβαια κανείς να ζητήσει μέτρα ανάλογα που ζητάει στην περίπτωση των νεκρών από "τρομοκρατία" ή "ναρκωτικά". Γιατί η αιτία αυτών των θυμάτων είναι από τις κολώνες του καθεστώτος που ζούμε. Αλλά όλοι μας, έμμεσα, όπως και σε κάθε πόλεμο να πληρώνουμε τις συνέπειες του,

Ουάά! κάψαν το αμάξι του μπαμπά!

χωρίς να μπορούμε να αντισταθούμε.

Είναι λοιπόν αναπόφευκτο η πρώτη έμπρακτη κριτική σε αυτό το φετίχ της καπιταλιστικής βαρβαρότητας να αναδυθεί με τον ίδιο απειλητικό τρόπο όπως και 300 χρόνια πριν. Τότε που οι Λουδίτες κατέστρεφαν τα μηχανήματα της βιομηχανικής επανάστασης θεωρώντας τα αιτία της μιζέριας τους. Μάταια όμως αφού τα μηχανήματα αντικαθίστανταν από τους ιδιοκτήτες τους, χωρίς να κλυδωνιστεί τελικά το καθεστώς του αργού θανάτου από την μισθωτή σκλαβιά. Έτσι και τώρα το ποσοστό των καμένων αμαξιών μπροστά στα καινούρια είναι αμελητέο. Μερικά τούβλα λιγότερα σε έναν θεόρατο τοίχο δεν αρκούν για να καταρρεύσει.

Καμμένα ΙΧ. λοιπόν. Πότε από λύσσα και συνειδητότητα, πότε από οργή και απελπισία καθημερινών - αλλά και σαφέστατα ταξικά προσδιορισμένων - ανθρώπων. Χωρίς ίσως προοπτική, χωρίς κινηματικές αναφορές, χωρίς ελπίδα για το μέλλον. Αναπαράγοντας το χάος που ήδη επικρατεί.

Για εκδίκηση και μόνο.

Μπ

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίστου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Χτύπημα φασιστών στην Καλαμάτα

Φασισμός:

Αν σήμερα σωπάσουμε
αύριο θα είναι πολύ αργά...

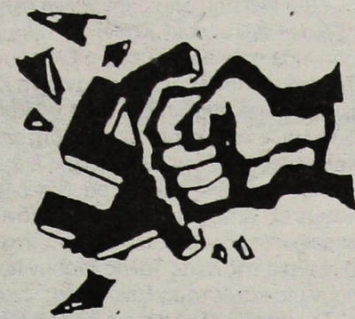
Καλαμάτα, Δευτέρα 5/2 το βράδυ, ο φασίστας Γ. Α. αποπειράθηκε να σκοτώσει τον Κ. Κ. με αιχμηρό αντικείμενο και με την συμπαράσταση δύο θρασυδειλών μποντιμπιλερδών, του Γ. Γ. και του Δ. Μ.

Την ίδια χρονική στιγμή που ο φασίστας Γ. Α. προσπαθούσε να αφαιρέσει τη ζωή από τον νεαρό αντιφασίστα, τα άλλα δύο ανεγκέφαλα υποκείμενα χτυπούσαν αναλίστα έναν ακόμη νεαρό αντιφασίστα, προκαλώντας κακώσεις σε όλο τους το κορμί.

Οι συγκεκριμένοι φασίστες ζουν στην πόλη της Καλαμάτας, απειλώντας νεαρούς αντιφασίστες, είναι αυτοί που κυνηγούν τους μετανάστες, είναι αυτοί που καλλιεργούν τον εθνικισμό, είναι αυτοί που θέλουν να στρατιωτικοποιήσουν την καθημερινή μας ζωή.

Καταγγέλλουμε αυτό το άναδρο και απάνθρωπο γεγονός, με την ελ-

πίδα ότι θα ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη. Δεν μπορούμε να μείνουμε απαθείς σε γεγονότα που καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, δε μπορούμε να μη φωνάξουμε όταν κυκλοφορούν ελεύθερα άτομα που

αγαπούν τα όπλα, το αίμα και τον πόλεμο.

Δεν μπορούμε να μείνουμε παθητικοί θεατές, όταν τα φασιστικά γουρούνια οπλοφορούν δημόσια και ατιμώρητα, όταν "παίζουν" και προκαλούν με τα όπλα τους μπροστά στις κάμερες και κανείς δεν νοιάζεται, ενώ άλλοι δικάζονται για οπλοκατο-

χή για μια σφεντόνα ή μια πέτρα.

Ξέρουμε ότι:

- ✓ Οι φασίστες είναι τα "χαϊδεμένα παιδιά" των αστυνομικών
- ✓ Το κράτος εξακολουθεί να κρατάει μια παθητική στάση.
- ✓ Τον φασισμό δεν τον τρέφουν μόνο οι νεοναζί, αλλά τον τρέφει η κατευθυνόμενη από τα ΜΜΕ αδιαφορία και του στρώνουν το δρόμο οι ανά τον κόσμο πολιτικάντηδες που ψηφίζουν νόμους για την απομάκρυνση των προσφύγων και την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων.

Θα επιτρέψουμε να ξανασυμβεί κάτι τέτοιο;

Θα παραμείνουμε απαθείς όταν αυτό συμβεί σ' εσάς;

Στο παιδί σας; Στον συνάνθρωπό σας;

Καμιά ελευθερία στους εχθρούς της ελευθερίας

Αντιφασιστική
Πρωτοβουλία Καλαμάτας

Στέφανος Αμίλητος: Η προσπάθεια συνεχίζεται...

Μέχρι τώρα 547.000 δρχ. έχουν κατατεθεί στο λογαριασμό του Στέφανου, ενώ άλλες 400.000 δρχ. -τουλάχιστον- έχει ήδη συγκεντρώσει η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Το ΑΛΦΑ ήδη κατέθεσε 40.000 δρχ (το 1/3 των εσόδων της ρεμπέτικης βραδιάς του προηγούμενου Σάββατου). Καταθέσεις -ιδιαίτερα από την επαρχία- μικρών σχετικά ποσών συνεχίστηκαν και την προηγούμενη βδομάδα. Αύριο Κυριακή, ρεμπέτικη βραδιά διοργανώνεται από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης για τον ίδιο λόγο (βλέπε στις ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ). Υπενθυμίζουμε ότι σχεδόν 2 εκατομμύρια πρέπει να μαζευτούν ακόμα. Ο λογαριασμός για την κατάθεση χρημάτων είναι 38902342 της Εμπορικής.

νεσαι μέσα σ' ένα χώρο για να ικανοποιείς απλά τη ματαιοδοξία σου, δίχως να έχεις τη δυνατότητα να έρθεις σε αντιπαράθεση με τους λεγόμενους εχθρούς σημαίνει απλά το φόβο να αντιμετωπίσεις την πραγματικότητα φτιάχνοντας έναν κόσμο δικό σου και λίγων ακόμα "συντρόφων" σου στον οποίο θα είσαι ο ήρωας, ο εξεγερμένος, ο μεγάλος επαναστάτης.

Πιστεύω στην αναρχία και στην ανάγκη για αυτοδιαχείριση όμως δεν χρειάζεται απλά να το φωνάζω για να με προσέχουν παριστάνοντας έναν αγωνιστή που μπορεί να κρίνει τους πάντες χωρίς να δέχεται την κριτική από τους δήθεν αντιπάλους τους.

Η επανάσταση βρίσκεται μέσα στις κοινωνίες και όχι στην απομόνωση της ματαιοδοξίας μας.

Γ.Κ. Παλαιό Φάληρο

Ευχαριστούμε τους: Π.Γ. από Θεσσαλονίκη, καθώς και την Ι.Π. από την Μυτιλήνη για τα καλά της λόγια.

Δικών συνέχεια..

Συνεχίζονται - και αυτή τη βδομάδα - οι δίκες των ανήλικων συλληφθέντων του Πολυτεχνείου '95. Οι δίκες γίνονται κάθε Δευτέρα, Τρίτη και Παρασκευή στο Δικαστήριο Ανηλίκων στην Ομόνοια σε ομάδες των 10 ατόμων, μέσα σ' ένα κλίμα τρομοκρατίας. Δεν επιτρέπεται σε γονείς και συμπαραστάτες να ανέβουν καν στον 8ο όροφο όπου διεξάγονται οι δίκες, με τις εκ των προτέρων αποφασισμένες και γνωστές ποινές της επιμελητείας. Κι αυτό είναι αποτέλεσμα και της δικιάς μας απουσίας. Άλλωστε δεν έχει εκδηλωθεί κάποια ουσιαστική κίνηση αλληλεγγύης που να αρμόζει στην περίπτωση. Είναι λυπηρό να συνεχίζεται η επιλεκτική αλληλεγγύη και η αδιαφορία απέναντι σε μια τόσο σοβαρή υπόθεση. Ειδικά όταν μέσα από αυτή τη διαδικασία, η δικαστική χούντα επιχειρεί την τρομοκράτηση των νεαρών εξεγερμένων εκείνης της βραδιάς, ώστε να "μασήσουν" και να απογοητευτούν είτε μέσα από τις ποινές, είτε μέσα από την επίδειξη "πατρικού ενδιαφέροντος", με σκοπό να "γυρίσουν στον ίδιο δρόμο", στην αγκάλη της οικογένειας και του καλού κράτους...

Το "να μην αφήσουμε κανέναν, όμηρο στα χέρια του Κράτους" δεν πρέπει να μένει απλά ένα σύνθημα.

ΣΚΟ(Ρ)ΠΙΑ... ΧΡΗΜΑΤΑ

Την τελευταία 4ετία το θέμα αιχμής για την ελληνική πολιτική ήταν το "Σκοπιανό". Η Ελλάδα δεν αναγνώριζε την FYROM (πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) και δεν δεχόταν στο όνομα του νεοσύστατου κράτους τη λέξη Μακεδονία ή παράγωγά της. Η κρίση στις σχέσεις των δύο χωρών έληξε με την μεσολάβηση της Αμερικανικής διπλωματίας γενικότερα και του κ. Χόλμπρουκ ειδικότερα (οποία σύμπτωση) για αμοιβαία αναγνώριση των δύο χωρών.

Η εγκατάσταση των γραφείων συνδέσμων σε Αθήνα -Σκόπια* μετά την ενδιάμεση συμφωνία του Οκτωβρίου, βοήθη στην ανάπτυξη των διμερών σχέσεων "εμπιστοσύνης και καλής γειτονίας". Αναμενόταν δε, η υπογραφή οριστικής συμφωνίας για να αρχίσει μαζική εγκατάσταση των ελληνικών βιομηχανιών στη FYROM με την πραγματοποίηση μεγάλων επενδύσεων (ιμπεριαλιστική οικονομική διείσδυση της Ελλάδας).

Τώρα βέβαια που ο εθνικισμός ξαναβρίσκει τον "προαιώνιο εχθρό μας" τους Τούρκους, τώρα που τα συλλαλητήρια του 1,5 εκατομμυρίου και οι κομπορρημοσύνες του στυλ "σύνορα με τη Σερβία" είναι μακρινές αναμνήσεις του... πολύ πρόσφατου παρελθόντος, είναι πολύ λογικό το ελληνικό επενδυτικό κεφάλαιο να ανησυχεί για τυχόν καθυστέρηση στην υπογραφή

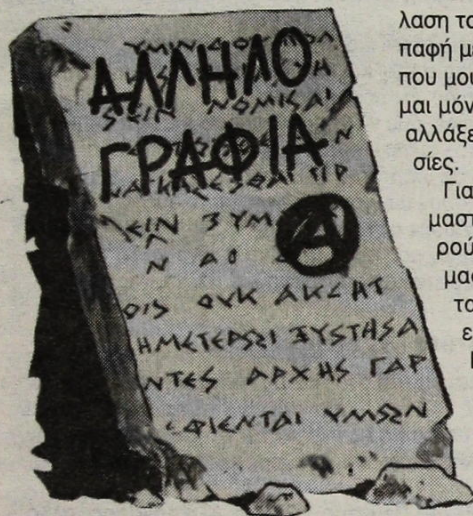
της οριστικής συμφωνίας εξαιτίας της πρόσφατης ελληνοτουρκικής κρίσης.

"Έτσι με επίκεντρο την Βόρεια Ελλάδα ξεκινά μια προσπάθεια για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας από τις ευρύτερες αλλαγές στα Βαλκάνια (προγραμματικές δηλώσεις Σημίτη). Η αγορά της γειτονικής χώρας σημαίνει για την οικονομία της Ελλάδας ετήσιες εξαγωγές πάνω από 200 εκ. δολ., εμμέσως δε πολλαπλάσια οφέλη, αφού ήδη τα μεγαλύτερα ονόματα της ελληνικής βιομηχανίας ετοιμάζονταν ν' ανοίξουν επιχειρήσεις στην περιοχή. "Ετοιμη είχαμε την κατασκευή καπνοβιομηχανίας. Τώρα είναι φυσικό να ανησυχούμε για το αύριο και για τις αναβολές στα σχέδια μας" (δήλωση στο ΒΗΜΑ 4/2/96 εκπροσώπου της Παπαστράτος).

Το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα. Όπου μυρίζεται κέρδος εγκαθίσταται και απομυζά. Τώρα που υπάρχει η δυνατότητα κέρδους στη FYROM οι εθνικιστικές κορώνες σιγά-σιγά εξαφανίζονται και αναπτύσσονται οι "διμερείς σχέσεις". Αύριο πολύ πιθανά όταν θα υπάρχει "ίδιος όφελος" οι ελληνοτουρκικές σχέσεις θα γίνουν "μέλι-γάλα".

Το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα. Οι εργάτες έχουν;

Δ. Μ.

Σύντροφοι γεια σας.

"Είμαι ένας πολίτης 19 χρονών και κουράστηκα να πολεμάω. Κάποια μέρα θα σηκωθεί και θα πολεμήσω για καλά, για να μη χρειαστεί να ξαναπολεμήσω"

Από το βιβλίο του James Simon Kunen, ΦΡΑΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑ

Αυτό ακριβώς νιώθω τώρα πια!! Ποιός; Εγώ; Ναι, κουράστηκα να βλέπω να πηγαίνουν χαμένες οι προσπάθειες μου. Να μην καταλαβαίνουν ούτε οι συνομήλικοί μου κάποια βασικά πράγματα και να μην έχουν όρεξη να σκεφτούν λιγάκι παραπάνω αυτά που συμβαίνουν γύρω μας.

Παρ' όλα αυτά, η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία. Ε, γι' αυτό συνεχίζω τις προσπάθειές μας, που έστω και δύσκολα βρίσκουν κάποια μικρή ανταπόκριση. Οι όποιες μικρές εστίες αντίστασης δημιουργούνται, είναι το λιγότερο ευπρόσδεκτες. Άλλωστε, αυτές είναι που -στην κό-

λαση του στρατού- με κρατούν σ' επαφή με τον έξω κόσμο. Αυτές είναι που μου δίνουν κουράγιο ότι δεν είμαι μόνος μου κι ότι κάτι μπορεί ν' αλλάξει - έστω και με μεγάλες θυσίες.

Γιατί και μόνο που βλέπω ότι είμαστε κάποια άτομα που διατηρούμε τα πιστεύαμα και τις ιδέες μας, που δεν μας επηρεάζουν τα όσα παράλογα συμβαίνουν εδώ μέσα, είναι σημαντικό. Είναι το σημαντικότερο και δυσκολότερο πράγμα στο στρατό, το να μην αλλάξεις, να μείνεις όπως είσαι.

Τέλος πάντων, επειδή ήρθε η γαμημένη ώρα να πάω για σκοπιά -θερμοκρασία τουλάχιστον μείον 5 βαθμούς- σας αφήνω.

Θα τα πούμε σύντομα.

Κ.Γ. Γιάννινα

Πολλοί είναι αυτοί που μιλούν για αναρχία, αυτονομία και αντιεξουσία. Πολλοί είναι ακόμα αυτοί που σε μια προσπάθεια να επιδείξουν κάτι διαφορετικό αυτοαποκαλούνται εξεγερμένοι και αναρχικοί.

Είναι όμορφο βέβαια να προσελκύει ένας χώρος άτομα νέα γεμάτα ελπίδα και αγωνιστική διάθεση όμως είναι μάταιο να θεωρεί κάποιος δυνατή μια σοβαρή αγωνιστική παρέμβαση η οποία θα έρθει απλά από τον αυθορμητισμό που συνεπαίρνει πολλούς κάποια περίοδο της ζωής τους.

Μέσα σε μια αστική κοινωνία που δομείται βασισμένη στις καθημερινές μικροαστικές συνθήκες και σε έναν αστικό τρόπο σκέψης, κάθε ενέργεια αποκομμένη απ' το κοινωνικό περιβάλλον θα είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει. Η ισχυροποίηση ενός χώρου δεν γίνεται με απλές πράξεις βίας (οι οποίες δεν είναι χρήσιμες πάντοτε) που έχουν σαν αποτέλεσμα να δίνουν απλά το στίγμα της ύπαρξης του χώρου αυτού.

Μέσα σε μια κοινωνία με καθορισμένες συνθήκες που ορίζουν τις κινήσεις και τις ενέργειες ενός ατόμου θα ήταν σκόπιμη η χρήση των "συμβατών" μέσων που θα επιτρέψουν την επικοινωνία με το κοινωνικό μας περιβάλλον. Όσο και αν αυτό φαίνεται σαν ένας απλός συμβιβασμός με το κατεστημένο δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια δυνατότητα έκφρασης συγκεκριμένων απόψεων που όμως θα έχουν το τιμωρό κτημα να λαμβάνονται υπ' όψη από ένα μεγαλύτερο μέρος του σύγχρονου κοινωνικού συνόλου. Το να κλεί-

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 41

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Εκδηλώσεις...

★ Την Κυριακή 11 Φλεβάρη, και ώρα 7.00μμ, στην Βίλλα Αμαλίας (Χέυδεν 23), διοργανώνεται εκδήλωση ενάντια στους αυτοκινητόδρομους, από την Πρωτοβουλία των κατοίκων ενάντια στην περιφερειακή Υμηττού. Θα προβληθεί ντοκυμαντέρ από την αντίσταση κατοίκων, ενάντια σε αυτοκινητόδρομους στην Αγγλία και θα ακολουθήσει συζήτηση.

★ Την ίδια μέρα η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Στ. Αμίλητο διοργανώνει ρεμπέτικη βραδιά στην ταβέρνα ΤΟ ΚΕΛΛΑΡΙ (Καραμανλάκη 20, Πλ. Καλλιγιά, Πατήσια. Τα έσοδα θα ενισχύσουν την προσπάθεια αποφυλάκισης του Στ. Αμίλητου.

★ Τη Δευτέρα 12 Φλεβάρη η εφημερίδα ΕΠΟΧΗ και τα περιοδικά ΔΕΛΤΙΟ ΘΥΕΛΛΗΣ και ΑΡΝΟΥΜΑΙ διοργανώνουν στη Θεσσαλονίκη αντιεθνικιστική εκδήλωση - συζήτηση. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στις 7.30 μ.μ. στο αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

★ Το Σάββατο 17 Φλεβάρη η κατάληψη της ΒΑΡΒΑΡΑΣ πραγματοποιεί συναυλία στο μικρό αμφιθέατρο της Νομικής στη Θεσσαλονίκη. Η συναυλία γίνεται για την οικονομική στήριξη της αντιεπορευματικής μουσικής σκηνής.

Πολιτικός αμοραλισμός και Οικο-χρήμα

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

εκφράζει πολιτικά τους έλληνες οικολόγους" (απ' το 3σέλιδο δελτίο τύπου με θέμα "Αποστρατιωτικοποίηση και οικολογική προστασία βραχονησίδων Αν.Αιγαίου", 2/2).

Δευτέρα 5/2: Το Κέντρο Οικολογικής Πληροφόρησης ανακοινώνει τελικά τη συμβολική ενέργεια της SOS-Ak Deniz δίνοντας στη δημοσιότητα και το κείμενο διαμαρτυρίας της τούρκικης οργάνωσης (το οποίο δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα). Το σχετικό δελτίο τύπου, όπως ήταν αναμενόμενο, "θάβεται" απ' τις εφημερίδες, ενώ η 3σέλιδη ανακοίνωση της SOS-Ak Deniz δεν εμφανίζεται πουθενά.

Τρίτη 6/2: Η Μεσόγειος-SOS σπεύδει να διαψεύσει ότι η νησίδα Κεραμίδι - Kiremit είναι ελληνική, επικαλούμενη επικοινωνία της με τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού. Ταυτόχρονα προσπαθεί να αποκαταστήσει της πληγείσες δημόσιες σχέσεις της με τους -μέχρι πρότινος- "οικολόγους-μαϊμούδες" της αδελφής οργάνωσης δηλώνοντας ότι "Η σοβαρότητα, η πραγματική οικολογική σκέψη και δράση των φίλων μας οικολόγων της Τουρκίας και ιδιαίτερα του Ak Deniz-SOS, είναι πέρα από κάθε αμφιβολία" (σχετικό δελτίο τύπου, 6/2).

Οι "πρωταγωνιστές" της ιστορίας

SOS-Ak Deniz: πρόκειται για το τουρκικό τμήμα της οργάνωσης Μεσόγειος-SOS. Η ενέργεια της αποβίβασης στη νησίδα Κεραμίδι - Kiremit έγινε από το παράτημα της Σμύρνης. Οι τούρκοι οικολόγοι απευθύνθηκαν για τη συνδιοργάνωση της συγκεκριμένης ενέργειας στην αδελφή ελληνική οργάνωση, στο Σύλλογο Αντιρρησίας Συνειδήσεως καθώς και στην Ελληνική Εταιρεία (για την Προστασία του Περιβάλλοντος και την Πολιτιστική Κληρονομιά). Ο πρόεδρος της τελευταίας **Μιχάλης Σκούλος** φέρεται να διαβίβασε (πρώτος;) την εν λόγω πρόταση στο Υπ. Εθνικής Άμυνας.

Κέντρο Οικολογικής Πληροφόρησης: ανεξάρτητη οργάνωση που υποστήριξε την ενέργεια των τούρκων οικολόγων. Σε 3σέλιδο δελτίο τύπου (2/2) καταγγέλει τα στρατιωτικά γυμνάσια που έχουν μετατρέψει πολλές βραχονησίδες σε πεδία βο-

λής τονίζοντας ότι θα πρέπει να αποστρατιωτικοποιηθούν ορισμένες περιοχές και νησιά από την πλευρά και των δύο κρατών. Όπως ήταν αναμενόμενο οι ανακοινώσεις του "θάφτηκαν" από τα ΜΜΕ (δεν αναρμονίζονταν βλέπετε με το κλίμα εθνικιστικής υστερίας).

Μεσόγειος-S(Ο)S: διεθνής περιβαλλοντική οργάνωση με τμήματα σε όλες σχεδόν τις μεσογειακές χώρες. Το ελληνικό τμήμα σπεύδει στη σύσκεψη του Λαλιώτη, καταγγέλει -αμέσως μετά- το τουρκικό τμήμα, διαψεύδει την ενέργειά του και του απονέμει τελικά εύσημα! Πράξεις εθνοκροσύνης στο εσωτερικό, μαχητική οικολογία στις διεθνείς σχέσεις! (θα βρεθεί κανείς να μεταφράσει στα τουρκικά τις δηλώσεις της Μεσόγειος-SOS και να τις διαβίβασε στην "αδελφή" της στην Τουρκία.)

Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία: στο κυνήγι των επιδοτούμενων προγραμμάτων προτείνει εθνικιστικά εναρμονισμένες "λύσεις προστασίας του οικοσυστήματος των βραχονησίδων". Οι τούρκοι ομολογούν τους, πιο προωθημένους, δηλώνουν ότι η καλύτερη προστασία είναι να αφήσουμε τις νησίδες στην ησυχία τους (ή μάλλον στην πολύβωση των γλάρων κοινότητα), χωρίς μελετητές, ερευνητές και οικοτουρίστες.

Είναι ξεκάθαρο ότι η συμβολική ενέργεια των τούρκων οικολόγων ήταν μια κίνηση που αμφισβήτησε έμπρακτα τη στρατιωτική κατοχή απ' το πολεμικό ναυτικό και των δύο κρατών αδιαφορώντας για την "υψηλή κοστίζα" των βραχονησίδων. (Πώς θα μας φαινόταν, άραγε, αν γινόταν ανάλογη κίνηση από τα παράλια της Καλύμνου;) Ανεξάρτητα από την τελική αποτελεσματικότητα, αλλά και το όποιο αφομοίωσιμο του μερικού χαρακτήρα της, ήταν μια κίνηση αντίστασης στην εντεινόμενη κρίση -όπως μεθοδεύτηκε και από το ελληνικό και από το τουρκικό κράτος-, αλλά και μία κίνηση αξιοπρέπειας στις πολιτικές σκοπιμότητες έντασης προς εσωτερική κατανάλωση.

Οι έλληνες "οικολόγοι" είχαν μια ιστορική ευκαιρία να θέσουν σε πράξη το διεθνισμό και την οικουμενικότητα που, υποτίθεται, ότι χαρακτηρίζει τη θεώρησή τους. Δέσμοι της πολιτικής και οικονομικής του εξάρτησης δε δίστασαν να υπακούσουν

στις νουθεσίες του Λαλιώτη ("δε δαγκώνεις το χέρι που σε ταΐζει") να μην προχωρήσουν στη συνεργασία με τους τούρκους συντρόφους τους αποσιωπώντας την υπόσχεση για επίλυση των αιτημάτων τους. Εντασσόμενοι πλήρως στο φιλοπόλεμο εθνικιστικό κλίμα των ημερών έκαναν λόγο για θωράκιση της ελληνικότητας των βραχονησίδων καταθέτοντας προτάσεις στο υπουργείο, εκλιπαρώντας ουσιαστικά για κάποια ακόμα επιδοτούμενα προγράμματα. Καριέριστες και δημοσιεσχεσίτες για μια θέση στον ήλιο του οικοχρήματος -ευρωπαϊκού και ντόπιου- επιστράτευαν την προστασία του περιβάλλοντος στην υπηρεσία του εθνικιστικού παροξυσμού. Τσιμουδιά για τη ρύπανση με τοξικά από πυραύλους στο πεδίο βολής βορείως των Χανίων, τσιμουδιά για τις βολές αεροπορίας και ναυτικού στο "θαλάσσιο πάρκο" των Σποράδων, τσιμουδιά για τις διαμαρτυρίες κατοίκων από περιοχές που βάλλονται τακτικά σε γυμνάσια (Κύμη Ευβοίας κλπ), τσιμουδιά για τη στρατιωτικοποίηση ολόκληρων νησιών (όπως στη Σκύρο που όλες οι παραλίες των νησιών έχουν γίνει ναυτικές βάσεις, πεδία βολής και άσκησης αμβιβίων αρμάτων). Και οι ελάχιστες "αιρετικές" φωνές του οικολογικού χώρου εύκολα αντιμετωπίστηκαν: θάψιμο από τα media, "διαψεύσεις" από τους "ομοϊδεάτες" τους.

Αν μη τι άλλο πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι διάφορες "μη-κυβερνητικές" οργανώσεις όπως η Μεσόγειος-SOS, η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, η Ελληνική Εταιρεία (...κλπ), η WWF-Ελλάς ακριβώς λόγω της εξάρτησής τους από επιδοτήσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ και κονδύλια προγραμμάτων απ' το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Περιβάλλοντος υποστηρίζουν κυβερνητικές επιλογές κλιμάκωσης της έντασης διακρατικών διαφορών λειτουργώντας ως ενδοθεσμικοί διεκπεραιωτές των επιλογών της κυριαρχίας στιγματίζοντας, έτσι, το όνομα της **μαχητικής κοινωνικής οικολογίας**, όπως εκφράστηκε και εκφράζεται σε όλες τις γωνιές του πλανήτη (δυναμικές αντιπυρηνικές διαδηλώσεις, σαμποτάζ της χρήσης πειραματόζων κλπ).

Οι μάσκες πέφτουν και οι "οικολόγοι" της σφραγίδας και του φαξ μένουν έκθετοι. Άξιοι οι μισθοί τους...

Κ.Τ.

Προκήρυξη της SOS - AK DENIZ

Αγαπητοί φίλοι,

η θύελλα που δημιουργήθηκε στην περιοχή των νησιών Καρντάκ - Ίμια και οδήγησε στην κρίση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, πρέπει να μας κάνει να καταλάβουμε πόσο αναγκαία είναι η φιλία μεταξύ των δύο λαών και ακόμα να συνειδητοποιήσουμε τις οικολογικές συνέπειες αυτής της διαμάχης. Όλοι ξέρουμε ποιες είναι οι εντολές της Νέας Τάξης πραγμάτων και για το αίμα που χύνεται σ' όλο τον κόσμο εξ' αιτίας της από τα Βαλκάνια μέχρι τον Καύκασο. Αυτές οι (εμπόλεμες) καταστάσεις είναι κοντά στον ελληνικό και τον τουρκικό λαό. Οι ιθύνοντες της Νέας Τάξης ξέρουν πολύ καλά να παγώνουν και να ξεπαγώνουν μια κατάσταση ξύνοντας μ' εξύπνο τρόπο παλιές πληγές.

Το παιγνίδι είναι πια φανερό: η Ίμια και τα περίπου 1000 νησάκια που υπάρχουν σαν κι αυτή στο Ανατολικό Αιγαίο, χρησιμοποιείται για να ξαναβγει στην επιφάνεια το ίδιο πρόβλημα: προετοιμάζουν μια νέα αιτία για ένα πιθανό πόλεμο. Εμείς τα βλέπουμε όλα αυτά και αρνούμαστε να συμμετέχουμε στην καταστροφή των δύο λαών μέσα από ένα αναίτιο πόλεμο που προετοιμάζει η Νέα Τάξη. Το επεισόδιο αυτό δεν είναι μόνο για την Ίμια, υπάρχουν πολλές νησίδες στο Αιγαίο και οι πολιτικοί των δύο χωρών χρησιμοποιούν τις διαφορές γι' αυτά προς εσωτερική κατανάλωση.

Κάποιοι πολιτικοί θέλουν να εποικισθούν τα νησιά για πολιτικούς, στρατιωτικούς, οικονομικούς και τουριστικούς λόγους. Όμως αυτές οι νησίδες του Ανατολικού Αιγαίου αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι του θαλάσσιου οικοσυστήματος ολόκληρου του Αιγαίου. Απ' την άλλη μεριά οι χώρες μας ρυπαίνουν τις ακτές με βιομηχανικά και αστικά απόβλητα και τις επιβαρύνουν με τον τουρισμό.

Αν όμως σήμερα η Μεσογειακή Φώκια εξακολουθεί να επιζεί -παρ' ότι μειώνεται ταχύτατα ο πληθυσμός της- και μαζί μ' αυτήν και άλλα είδη, αυτό οφείλεται και στην ύπαρξη αυτών των νησίδων.

Ο σκοπός για τον οποίο διαλέξαμε να χρησιμοποιήσουμε σαν σύμβολο τη μεσογειακή φώκια εδώ, στο συγκεκριμένο χώρο είναι και συμβολικός, αλλά και ουσιαστικός διότι γύρω από την Ίμια επιζούν ακόμη φώκιες. Οι οικολόγοι που θέλουν να χτίσουν μια γέφυρα ειρήνης ανάμεσα στις δύο χώρες μπορούν να προστατέψουν οριστικά αυτά τα δύο νησιά. Αξίζει να πούμε στους πολίτες των χωρών μας πόσο σημαντικά είναι αυτά τα νησιά για το οικοσύστημα του Αιγαίου και ως αποτρέψουμε τον εποικισμό τους.

Τα γεγονότα - Η ενέργειά μας

Συναντηθήκαμε στην Αλικαρνασσό στις 1/2 με πικέττες, που έγραφαν "Τα νησιά είναι για τις φώκιες - Τα όπλα απαγορεύονται" και με τη σημαία μας (μια μεσογειακή φώκια) με σκοπό αρχικά να την στήσουμε πάνω στην Ίμια. Ανάμεσά μας ήταν πολίτες από την Άγκυρα, το Μπαρτίν, την Μούγκλα και τη Σμύρνη.

Φιλοξενήθηκαν με βράδυ της Πέμπτης 1/2 στην Αλικαρνασσό, αλλά μάθαμε ότι απαγορευόταν να πάμε στην Ίμια. Αποφασίσαμε έτσι -αντί για την Ίμια- να ξανοιχτούμε δύο μίλια ανοιχτά της Αλικαρνασσού κοντά στην περιοχή της Ίμια και να κάνουμε την εκδήλωσή μας εκεί -(στα ανοιχτά).

Μετά μάθαμε ότι οι αρχές απαγόρευαν τον απόπλου όλων των σκαφών από την Αλικαρνασσό και τις περιοχές απέναντι από την Ίμια. Ο ιδιοκτήτης του σκάφους που είχαμε νοικιάσει για να μας περάσει στην Ίμια μας βεβαίωσε για την απαγόρευση και για το ότι δεν μπορούσαμε να πάμε εκεί.

Έτσι διαλέξαμε ένα άλλο νησί και σήμερα (2/2) στις 8 το πρωί ξεκινήσαμε από το Yali Kavak (προάστιο της Αλικαρνασσού). Αυτή τη φορά στόχος μας ήταν το νησί Kiremit (Κεραμίδι) στο οποίο επίσης ζουν φώκιες. Πήγαμε εκεί και ανοίξαμε τα πανώ, τις πικέττες και τη σημαία παρουσία του τύπου και της Τ.Υ. Οστόσο γυρνώντας πληροφορηθήκαμε ότι αυτοί που μας φιλοξένησαν είναι σε δύσκολη κατάσταση και παρακολουθούμε τις εξελίξεις για να δούμε τι θα γίνει.

Αναγκαία Διευκρίνιση.

Θέλουμε να προσθέσουμε και κάτι ακόμα: εμείς κάτω από τις υφιστάμενες συνθήκες δεν επιμέναμε να πάμε στην Ίμια, γιατί ο σκοπός μας δεν ήταν καθόλου να πάμε εκεί υπό την κάλυψη μιας από τις δύο χώρες και διότι δεν θέλαμε να παρεξηγηθούμε από τον ελληνικό λαό. Εμείς επιθυμούσαμε να κάνουμε αυτή τη διαμαρτυρία όσο διαρκούσε η (στρατιωτική) παρουσία των δύο στόλων εκεί, αλλά χρειάστηκε τελικά να περιμένουμε μέχρι την Παρασκευή για οργανωτικούς λόγους.

Από δω και στο εξής, είμαστε ανοιχτοί να συνεργαστούμε σε κοινά προγράμματα και εκδηλώσεις για το θέμα αυτό με την ελπίδα ότι θα τα ξαναπούμε σύντομα.

Σάβας Εμέκ
(SOS AKDENIZ της Σμύρνης)

Πόλεμος στον πόλεμο

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ της προηγούμενης βδομάδας στο Αιγαίο αναβίωσαν ένα εθνοκατριωτικό κλίμα, τεχνητά τροφοδοτούμενο, κυρίως από τη μεριά των εφημερίδων, των τηλεοράσεων και το σύνολο του πολιτικού κόσμου, φέρνοντας το ζήτημα του πολέμου προ των πυλών. Η ελληνική κοινωνία βομβαρδίστηκε από τις φωνές αυτών που μιλούσαν περί εθνικής προδοσίας και ταπεινώσεως και υποστήριζαν μια πολεμική λύση για να δοθεί ένα χαρακτηριστικό μάθημα στους Τούρκους. Άθλιοι δημοσιογράφοι και πολιτικοί επιδόθηκαν σ' ένα εθνικιστικό παραλήρημα, δημιουργώντας μια πολεμική ατμόσφαιρα. Και μέσα σ' όλα αυτά είχαμε και την εμφάνιση διαφόρων φασιστικών αποβρασμάτων που βρήκαν την ευκαιρία να βγουν πλέον ανοιχτά στους δρόμους διοργανώνοντας ανοιχτές συγκεντρώσεις και πορείες.

Και από την άλλη ο απλός κόσμος που ξέχασε για λίγο την καθημερινότητα του, τις δυσκολίες του, παρασυρμένος μέσα στη δίνη των γεγονότων και αναγκάστηκε να πάρει θέση στο ζήτημα των ημερών: πόλεμος ή όχι. Όλα τα υπόλοιπα ξεχάστηκαν.

Οι προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης που προδικάζουν μια νέα ακόμη περίοδο λιτότητας, οι νέες συλλογικές συμβάσεις που προτείνει ο Σ.Ε.Β. και αναμένεται να προσυπογράψει η Γ.Σ.Ε.Ε., όλη αυτή η πραγματικότητα που βιώνουμε όλοι όσοι δεν ευτυχίσσαμε να ανήκουμε στην προνομίου τάξη αυτού του καθεστώτος.

Κανείς δεν μπορεί σήμερα ν' απαντήσει με σιγουριά στο ερώτημα αν θα γίνει πόλεμος ή όχι ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Άλλωστε αυτοί που θα αποφασίσουν τελικά για κάτι τέτοιο είναι αυτοί που κυβερνούν ολόκληρο τον πλανήτη, Αμερικάνοι, Ευρωπαϊκή Ένωση και λοιποί. Αν αυτοί αποφασίσουν την αναδιάταξη των συνόρων στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής τότε δεν θα διστάσουν να αιματοκυλήσουν τους λαούς της περιοχής ανάμεσα στους οποίους είναι ο ελληνικός και ο τουρκικός. Αυτό όμως που μπορεί να πει κανείς με σιγουριά είναι ότι η δημιουργία εθνικιστικού κλίματος και η πολεμοκαπηλεία αποτελούν πολύ σοβαρό εμπόδιο για την ανάπτυξη απελευθερωτικών αγώνων από τη μεριά της κοινωνίας, ακόμα και αγώνων υπεράσπισης στοιχειωδών δικαιωμάτων. Ειδικά στη σημερινή περίοδο που λείπουν από την πλειοψηφία της κοινωνίας, τα οράματα και οι

αγώνες για ένα καλύτερο αύριο, που κυριαρχεί σε μεγάλο βαθμό, η παγοποίηση, η παραίτηση και η παθητικοποίηση, είναι εύκολο να αποπροσανατολιστεί ο κόσμος από τα εθνικιστικά κηρύγματα που σπρώχνουν τους λαούς στο μίσος και στο σωβινισμό. Το πραγματικό πρόβλημα αυτή τη στιγμή, για όλους αγωνιζόμενους για να ανατρέψουν την πραγματικότητα που ζούμε, δεν είναι ο ίδιος ο πόλεμος αλλά το κλίμα που δημιουργείται και που είναι εχθρικό σε κάθε απόπειρα κοινωνικής αντίστασης.

Δεν πρέπει να αφήνουμε αστιγματίστη και την υποκρισία όλων αυτών των ψευτοπατριωτών που από τη μια τάσσονται υπέρ του πολέμου και μιλάνε για εθνική ταπείνωση, τη στιγμή που αυτοί οι ίδιοι ήταν ανέκαθεν ξεπουλημένοι στις κάθε λογής ξένες δυνάμεις. Η σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Η άρχουσα τάξη που ήταν πάντα υποταγμένη στα συμφέροντα ξένων δυνάμεων, συνεργάστηκε με τους γερμανούς κατα-

κτητές και μετά την απελευθέρωση κυνήγησε χιλιάδες αγωνιστές που αντιστάθηκαν κατά τη διάρκεια της κατοχής, με τη στήριξη των αγγλων και στη συνέχεια των αμερικάνων και μέχρι τα σήμερα εξακολουθεί να είναι πλήρως υποταγμένη στις προσταγές των μεγάλων δυνάμεων.

Το κίνημα αντίστασης θα πρέπει να μπει φραγμός στα σχέδια αυτών που προωθούν στην κοινωνία την πολεμοκαπήλεια, τον εθνικισμό, τον σωβινισμό. Θα πρέπει να καταδείξει ποια είναι τα πραγματικά συμφέροντα των εκμεταλλευομένων. Να βροντοφωνάξει ότι οι λαοί όχι μόνο δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα αλλά ίσα-ίσα τους ενώνει η υπόθεση της απελευθέρωσης από κάθε τυραννία και εκμετάλλευση.

Τ.Α.

"Εχω φτάσει
είμαι εδώ
εγώ που τραγουδά.
Αρπάξτε την ευκαιρία,
ελάτε εδώ και παρουσιαστείτε
όλοι όσοι έχετε πόνο στην καρδιά.
Το τραγούδι υψώνεται."
(Ποίημα των ινδιάνων Nahuatl)

Εξουσίας μας προσφέρει ένα αντίβα-
ρο για εξισορρόπηση: το ψέμα της νί-
κης του κυνισμού, το ψέμα της νίκης
της δουλοπρέπειας, το ψέμα της νίκης
του νεοφιλελευθερισμού. Στη θέση
του ανθρώπινου, μας προσφέρουν δεί-
κτες των χρηματιστηρίων, στη θέση
της ελπίδας, μας προσφέρουν το κενό,
στη θέση της ζωής μας προσφέρουν τη

Ο EZLN απευθύνεται...

σε όλους εκείνους που αγωνίζονται
για τις ανθρώπινες αξίες της δημοκρα-
τίας, της ελευθερίας και της δικαιοσύ-
νης.
Σε όλους όσους προσπαθούν να α-
ντισταθούν στο παγκόσμιο έγκλημα
που αποκαλείται "νεοφιλελευθερι-
σμός" και ελπίζουν ότι η ανθρωπότητα

Απρίλη στα ακόλουθα σημεία.

1. Για την Ευρώπη: στο Βερολίνο, Γερ-
μανία.
2. Για την Αμερική: στην κοινότητα La
Realidad, Mexico
3. Για την Ασία: στο Τόκυο, Ιαπωνία.
4. Για την Αφρική: πρέπει να οριστεί.
5. Για την Ωκεανία: στο Σίδνεϊ, Αυσ-
τραλία.

Οι τοποθεσίες μπορούν να αλλά-
ξουν, ανάλογα με τις αποφάσεις των
οργανωτικών ομάδων.

Δεύτερον

Διηπειρωτική Συνάντηση για την
Ανθρωπότητα κι Εναντία στο Νεοφι-
λελευθερισμό, 27 Ιούλη - 3 Αυγούστου
1996, στα "Aguascalientes" στην Τσιά-
πας, Μέξικο.

Οι συναντήσεις θα πραγματοποιη-
θούν ως εξής:

Α. ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

1. Οικονομικές όψεις του πώς ζεις
υπό το νεοφιλελευθερισμό, πώς αντι-
στέκεσαι, πώς αγωνίζεσαι και προτά-
σεις αγώνα ενάντια του και για την αν-
θρωπότητα.
2. Πολιτικές όψεις... (το υπόλοιπο ί-
διο με το παραπάνω)
3. Κοινωνικές όψεις... (το ίδιο)

4. Πολιτιστικές όψεις... (το ίδιο)

Β. ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Οι προπαρασκευαστικές συνελεύ-
σεις στην Ευρώπη, Ασία, Αφρική και
την Ωκεανία θα οργανωθούν από τις
επιτροπές αλληλεγγύης στην εξέγερση
των ζαπατίστας, από συγγενικές οργα-
νώσεις και ομάδες πολιτών που ενδια-
φέρονται για τον αγώνα ενάντια στο
νεοφιλελευθερισμό και για την αν-
θρωπότητα. Καλούμε τις ομάδες όλων
των χωρών να οργανώσουν και να
πραγματοποιήσουν ενωμένες τις προ-
παρασκευαστικές συνελεύσεις.

Η Διεθνής Συνάντηση για την
Ανθρωπότητα και Εναντία στο Νεοφι-
λελευθερισμό θα πραγματοποιηθεί
από τις 27 Ιούλη ως τις 3 Αυγούστου
στην Τσιάπας, Μέξικο: θα οργανωθεί
από τον EZLN και από πολίτες και μη-
κυβερνητικές μεξικάνικες οργανώσεις
που θα γνωστοποιηθούν περαιτέρω.

Γ. ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ.

Υπεύθυνοι για τους συμμετέχοντες
στις προπαρασκευαστικές συνελεύ-
σεις των 5 ηπείρων θα είναι οι οργα-
νωτικές επιτροπές που θα σχηματι-
στούν σε Ευρώπη, Ασία, Αμερική,
Αφρική, Ωκεανία κατά περίπτωση.

Υπεύθυνοι για τους συμμετέχοντες
στην Συνάντηση στην Τσιάπας, θα εί-
ναι οι Επιτροπές Αλληλεγγύης στην
Εξέγερση των Ζαπατίστας, στο λαό
της Τσιάπας και του Μεξικού, των
διαφόρων χωρών και για το Μεξικό η
οργανωτική επιτροπή που θα γνωστο-
ποιηθεί εγκαίρως.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κενά αυτού του γε-
νικού καλέσματος θα αντιμετωπι-
στούν και θα επιλυθούν από τις οργα-
νωτικές επιτροπές των πέντε ηπείρων
σε ό,τι αφορά τις προπαρασκευαστι-
κές συναντήσεις και από τη διηπειρω-
τική οργανωτική επιτροπή σε ό,τι αφο-
ρά το Μεξικό.

Η ανθρωπότητα ζει στο στήθος ό-
λων μας, και, όπως η καρδιά, προτιμά
την αριστερή πλευρά. Πρέπει να τη
συναντήσουμε και να συναντηθούμε.
Δεν είναι απαραίτητο να κατακτήσου-
με τον κόσμο. Αρκεί να τον φτιάξουμε
από την αρχή. Εμείς. Σήμερα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ -
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Από τα βουνά του μεξικάνικου νό-
του,
εκ μέρους της Παράνομης Επανα-
στατικής Επιτροπής Ινδιάνων,
Γενικής Διοίκησης του EZLN,
Subcomandante Insurgente Marcos,
Μέξικο, Γενάρης του 1996.

ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ REALIDAD (= ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ)

Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό για την Ανθρωπότητα

Προς τους λαούς του κόσμου

Αδέρφια,
τα τελευταία χρόνια η Εξουσία του
Χρήματος ύψωσε ένα νέο προσώπειο
εμπρός από το εγκληματικό της πρό-
σωπο. Πέρα από σύνορα, χωρίς να εν-
διαφέρεται για χρώματα ή φυλές, η
Εξουσία του Χρήματος ταπεινώνει α-
ξιοπρέπειες, προσβάλλει προσωπικό-
τητες, δολοφονεί τις ελπίδες. Με το
νέο όνομα του "νεοφιλελευθερισμού",
το ιστορικό έγκλημα της συσσώρευσης
προνομίων, αγαθών και ατιμωρησίας,
εκδημοκρατίζει την αθλιότητα και την
απελπισία.

Αποκαλούν "παγκοσμιοποίηση" αυ-
τό το σύγχρονο πόλεμο που δολοφονεί
και βυθίζει στη λήθη. Ο νέος παγκό-
σμιος καταμερισμός συνίσταται στη
συσσώρευση εξουσιών στην Εξουσία
και αθλιότητας στην Αθλιότητα.

Ο νέος παγκόσμιος καταμερισμός
δεν έχει θέση για τις "μειονότητες":
Ινδιάνοι, νέοι, γυναίκες, ομοφυλόφι-
λοι και ομοφυλόφιλες, έγχρωμοι, με-
τανάστες, εργάτες, αγρότες. Οι πλειο-
νότητες που αποτελούν τα παγκόσμια
θεμέλια, για την Εξουσία δεν είναι
παρά αναλώσιμες μειοψηφίες. Δεν υ-
πάρχει θέση για την πλειοψηφία στο
νέο παγκόσμιο καταμερισμό.

Ο σύγχρονος στρατός του χρηματι-
στηριακού κεφαλαίου και των διε-
φθαρμένων κυβερνήσεων προελαύνει
κατακτώντας με το μόνο τρόπο που
γνωρίζει: καταστρέφοντας. Ο νέος πα-
γκόσμιος καταμερισμός καταστρέφει
την ανθρωπότητα. Στο νέο παγκόσμιο
καταμερισμό υπάρχει θέση μόνο για
το χρήμα και τους υπηρέτες του.
Άνδρες, γυναίκες και μηχανές εξισώ-
νονται στην υποταγή, γίνονται επου-
σιώδη αντικείμενα. Ο καθρέφτης της

διεθνή του τρόμου.

Ενάντια στη διεθνή του τρόμου που
αντιπροσωπεύει ο νεοφιλελευθερι-
σμός, πρέπει να υψώσουμε την διεθνή
της ελπίδας. Την ενότητα, πέρα από
σύνορα, γλώσσες, χρώματα, κουλτού-
ρες, φυλά, στρατηγικές και συλλογι-
σμούς όλων εκείνων που προτιμούν
την ανθρωπότητα ζωντανή.

Τη διεθνή της ελπίδας. Όχι τη γρα-
φειοκρατία της ελπίδας, όχι μια εικό-
να αντεστραμμένη και κατά συνέπεια,
πανομοιότυπη με αυτή που μας εξο-
ντώνει. Όχι την Εξουσία κάτω από
νέο όνομα ή αμφίεση. Μια ανάσα, ναι.
Την ανάσα της αξιοπρέπειας. Ένα
λουλούδι, ναι. Το λουλούδι της ελπί-
δας. Ένα τραγούδι, ναι. Το τραγούδι
της ζωής.

Η αξιοπρέπεια είναι αυτή η Πατρί-
δα χωρίς εθνικότητα, αυτό το ουράνιο
τόξο που είναι συγχρόνως πηγή, αυτό
το σκίρτημα της καρδιάς που δεν νοιά-
ζεται για το αίμα που το κρατάει ζω-
ντανό, αυτή η εξεγερμένη ασέβεια
που ειρωνεύεται τα σύνορα, τα τελω-
νεία και τους πολέμους.

Η ελπίδα είναι αυτή η ανυποταξία
που δεν αποδέχεται το συμβιβασμό
και την ήττα.

Η ζωή είναι αυτά που μας οφείλουν.
Το δικαίωμα να κυβερνούμε και να
κυβερνιόμαστε, να σκεφτόμαστε και
να δρούμε σε μία ελευθερία που δεν
θα ασκείται πάνω στην υποδούλωση
άλλων, το δικαίωμα να δίνουμε και να
λαμβάνουμε αυτό που είναι δικαίο.

Για όλα αυτά, μαζί με εκείνους που
πέρα από σύνορα, φυλές και χρώματα
μοιράζονται το τραγούδι της ζωής, τον
αγώνα ενάντια στο θάνατο, το λουλού-
δι της ελπίδας και την ανάσα της αξιο-
πρέπειας.

και η ελπίδα πως μπορούμε να είμα-
στε καλύτεροι θα είναι συνάνημα του
μέλλοντος.

Σε όλα τα άτομα, τις ομάδες, τις
συλλογικότητες, τα κινήματα, τις κοι-
νωνικές οργανώσεις, τις πολιτικές ορ-
γανώσεις και τις οργανώσεις πολιτών,
στα συνδικάτα, τις ομάδες γειτονιάς,
τις Κοπερατίβες, σε όλες τις παρούσες
και μέλλουσες αριστερές, στις μη κύ-
βερνητικές οργανώσεις, στις ομάδες
αλληλεγγύης στους αγώνες των λαών
του κόσμου, σε συγχροτήματα, φυλές,
διανοούμενους, ινδιάνους, φοιτητές,
μουσικούς, εργάτες, καλλιτέχνες, δά-
σκαλους, αγρότες, πολιτιστικές ομά-
δες, νεανικά κινήματα, εναλλακτικά
μέσα επικοινωνίας, οικολόγους, έποι-
κους, λεσβίες, ομοφυλόφιλους, φεμινί-
στριες, ειρηνιστές.

Σε όλες τις ανθρώπινες υπάρξεις
χωρίς σπίτι, χωρίς γη, χωρίς εργασία,
χωρίς τροφή, χωρίς περιθαλψη, χωρίς
εκπαίδευση, χωρίς ελευθερία, χωρίς
δικαιοσύνη, χωρίς ανεξαρτησία, χωρίς
δημοκρατία, χωρίς ειρήνη, χωρίς πα-
τρίδα, χωρίς αίριο.

Σε όλους όσους, χωρίς να ενδιαφέ-
ρουν χρώματα, φυλές ή σύνορα, μετα-
τρέπουν την ελπίδα σε όπλο και ασπί-
δα.

...και τους καλεί στην...

Πρώτη Διηπειρωτική Συνάντηση
για την Ανθρωπότητα και Εναντία στο
Νεοφιλελευθερισμό, που θα πραγμα-
τοποιηθεί ανάμεσα στον Απρίλη και
τον Αύγουστο του 1996: στις πέντε η-
πείρους, σύμφωνα με το ακόλουθο
πρόγραμμα:

Πρώτον

Προπαρασκευαστικές ηπειρωτικές
συναντήσεις κατά τη διάρκεια του

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

την Ανθρωπότητα και Εναντία στο Νεοφι-
λελευθερισμό". Σας ζητάμε να τη διαβάσετε,
και, αν συμφωνείτε, να την υπογράψετε μαζί
με τον EZLN, ώστε ενωμένοι να καλέσουμε
στη συνάντησή την ανθρωπότητα, να συνα-
ντηθούμε και να συναντήσουμε το ανθρώπινο.

Γνωρίζουμε ότι έχετε πολλά θέματα για να
συζητήσετε στη συνάντησή σας, όμως σας
ζητάμε να αφιερώσετε λίγο από το χρόνο σας
γι' αυτή τη συνάντησή που ο Durito την απο-
καλεί "διαγαλαξιακή".

Θέλουμε λοιπόν να σας πούμε τα ακόλου-
θα.

Προτείνουμε η ευρωπαϊκή προπαρασκευα-
στική συνέλευση της Διηπειρωτικής Συνάντη-
σης για την Ανθρωπότητα και Εναντία στο Νεο-
φιλελευθερισμό, να πραγματοποιηθεί την πρώ-
τη βδομάδα του Απρίλη του 1996, στο Βερολί-
νο, στη Γερμανία.

Αυτό δεν είναι παρά μια πρόταση: προφα-
νώς εσείς μπορείτε να επιλέξετε άλλη τοπο-
θεσία. Σε κάθε περίπτωση, στο Βερολίνο ή αλ-
λού, σας ζητάμε να βοηθήσετε την ομάδα που
θα αναλάβει τη διοργάνωση. Πρέπει να αρχί-
σουμε να εφαρμόζουμε μια νέα πολιτική
κουλτούρα όπου η ενότητα θα παράγει απο-
τελέσματα. Και ποια καλύτερη απόδειξη αυ-
τής της νέας πολιτικής από το ότι αυτή η συ-
νέλευση (όπως και των άλλων ηπείρων) θα εί-
ναι αποτέλεσμα μιας διεθνούς προσπάθειας
και όχι μόνο μιας χώρας; Έτσι κι αλλιώς, δεν
πρόκειται για την προσπάθεια της δημιουρ-
γίας της διεθνούς της ελπίδας; Να σπάσουμε
τα σύνορα και με άλλους τρόπους.

Θα ήθελα να επιχειρηματολογήσω πάνω

... στην άλλη πλευρά του καθρέφτη

στο λόγο για τον οποίο προτείνουμε ως τόπο
της ευρωπαϊκής προπαρασκευαστικής συνά-
ντησης το Βερολίνο. Θα μπορούσε να πει κά-
νεις ότι ο λόγος είναι πως η Παράνομη Επα-
ναστατική Επιτροπή Ινδιάνων θα με στείλει ως
εκπρόσωπο και πάντα ήθελα να κάνω ένα τα-
ξιδάκι στη Γερμανία. Εξ' άλλου είναι μια επι-
λογή που τονώνει το ναρκισσισμό μου, αφού
το νόμισμα της Γερμανίας είναι το μάρκο.
Έτσι είναι, αυτά όμως δεν αποτελούν το θεμε-
λιώδη λόγο. Όπως αναφέρεται στην "Πρώτη
Διακήρυξη της Realidad", η Εξουσία μας πλά-
σαρε σαν πραγματικότητα ένα ψέμα, το ψέμα
της ήττας μας. Χωρίς να ενδιαφερθεί ιδιαίτε-
ρα να μας νικήσει πραγματικά, αφοσιώθηκε
στο να μας κάνει να πιστέψουμε ότι έχουμε
ηττηθεί. Ποιοι; Εμείς, εσείς, όλοι όσοι σκε-
φτόμαστε ότι είναι αναγκαίος και εφικτός έ-
νας νέος κόσμος, ένας κόσμος όπου η δημο-
κρατία, η ελευθερία και η δικαιοσύνη θα εγκα-
ταλείψουν τη βολική θέση τους στις ουτοπίες
και τις βιβλιοθήκες και θα έρθουν να ζήσουν
(και να αγωνιστούν, που είναι ένας υπέροχος
τρόπος για να ζεις) μαζί μας.

Πάνω στο ψέμα της ήττας μας, η Εξουσία
σκάρωσε το ψέμα της νίκης μας. Και η Εξουσία
επέλεξε την πτώση του τείχους του Βερολίνου
ως σύμβολο της παντοδυναμίας και της αιωνιό-
τητας της. Πάνω στα ερείπια του τείχους του
Βερολίνου, η Εξουσία έχτισε ένα τείχος πιο με-
γάλο και ισχυρό: το τείχος της απελπισίας.

Το τείχος συνεχίζει να υπάρχει, αποτελεί
μέρος της ιστορίας, όμως δεν αποδεικνύει το
θάνατο της ελπίδας, ούτε τη νίκη του κυνι-

σμού. Στο Βερολίνο υπάρχει ένα κομμάτι
από το σπασμένο καθρέφτη που κληρονομή-
σαμε ως ιστορία.

Όπως η Αλίκη ανακάλυψε ότι για να πλη-
σάσει την Κόκκινη Βασίλισσα έπρεπε να βαδί-
σει προς τα πίσω, έτσι κι εμείς πρέπει να προ-
χωρήσουμε και να είμαστε καλύτεροι. Στο πα-
ρελθόν μπορούμε να ανακαλύψουμε δρόμους
για το μέλλον. Και εμείς, εσείς, όλοι, δεν έχου-
με μεγαλύτερη προσδοκία από το μέλλον. Γι'
αυτό είναι αναγκαίο το παρελθόν. Αν γεννιέται
κάτι καινούριο, είναι γιατί κάτι παλιό πεθαίνει.
Όμως μέσα στο καινούριο, το παλιό συνεχίζει
να υπάρχει και μπορεί να καταστρέψει το μέ-
λλον αν δεν το προσδιορίσουμε, δεν το γνωρί-
σουμε, δεν του μιλήσουμε και δεν το ακούσου-
με, τελικά, αν δεν πάψουμε να φοβόμαστε.

Ένα σύμβολο; Ναι, ένα σύμβολο. Γιατί να
μην γεννήσουμε κάτι καινούριο εκεί που πέθα-
νε το παλιό; Τι έχουμε να χάσουμε; Τίποτα, ε-
κτός από το φόβο, τη ντροπή, το προσκύνημα
και τους εφιάλτες.

Γιατί να μην αρχίσουμε με ένα σύμβολο;
Γιατί να μην αρχίσουμε να πορευόμαστε ξανά
από εκεί όπου η Εξουσία ύψωσε το σύμβολο
του τέλους της Ιστορίας και της αιωνιότητας
της κυριαρχίας της; Γιατί να μην πάρουμε στα
χέρια μας αυτό το σπασμένο κομμάτι του κα-
θρέφτη; Μπορεί να κοπούμε, αλλά μπορεί και
να αρχίσουμε να βλέπουμε μέσα από κάποιες
από τις αντανάκλασεις του, το κρύσταλλο που
αναζητούμε, που ποθούμε, που μας αξίζει.

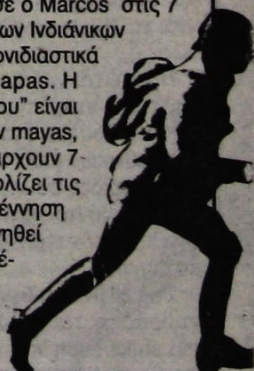
Βερολίνο. Την πρώτη βδομάδα του Απρίλη
του 1996. 7 χρόνια μετά. 7 φορές. 7 βαδίζουν

το εφτά(*). Βερολίνο. Γιατί όχι;
Λοιπόν, επαναλαμβάνω τους χαιρετισμούς
μας και εύχομαι όλα να πάνε καλά στην 5η Πα-
νευρωπαϊκή Συνάντηση Αλληλεγγύης στην Εξέ-
γερση των Ζαπατίστας. Αυτά. Σας εύχομαι υ-
γεία και να μπορέσουμε, μαζί, να βρούμε την
Κόκκινη Βασίλισσα.

Από τα βουνά του μεξικάνικου νότου
Subcomandante Insurgente Marcos,
Μέξικο, Γενάρης 1996.

Υ.Γ. ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΤΟ ΝΑΤΟ. Ο Durito
δεν εγκατέλειψε την ιδέα του για μια απόβα-
ση με σκοπό την κατάκτηση της Ευρώπης. Με
προσκάλεσε κι εμένα, αλλά έχω πολλές αμφι-
βολίες. Προς το παρόν ο στόλος αποτελείται
από ένα σαρδελοκούτι. Επιπλέον φοβάμαι ότι
με θέλει μαζί του για να τον υπηρετώ ως ιππο-
κόμος και εκτός αυτών, οποιαδήποτε υγρασία
δεν πρόέρχεται από το γυναικείο σώμα μου
προκαλεί ναυτία.

(*) Αναφέρεται στην "Ιστορία του Ουράνιου
Τόξου", κείμενο που διάβασε ο Marcos στις 7
Γενάρη 1996, στο Φόρουμ των Ινδιάνικων
Λαών, όταν εμφανίστηκε αιφνιδιαστικά
στο San Cristobal της Chiapas. Η
"Ιστορία του Ουράνιου Τόξου" είναι
στηριγμένη σε ένα μύθο των mayas,
σύμφωνα με τον οποίο υπάρχουν 7
ήλιοι. Ο έκτος ήλιος συμβολίζει τις
ταραχές και ο έβδομος τη γέννηση
του καινούριου. Για να γεννηθεί
το καινούριο, ο κόσμος πρέ-
πει πρώτα να περάσει ε-
φτά φορές από τους ε-
φτά ήλιους.

Απεργίες Ρώσων Ανθρακωρύχων

γαν υπογραφές για να ανατρέψουν την κυβέρνηση. Το 1993 είχαν εξαναγκάσει σε παραιτήση τον πρόεδρο Λεονίντα Κραβτούκ. Ας σημειωθεί ότι το εσωτερικό και εξωτερικό εμπόριο της Ουκρανίας ελέγχεται από τον όμιλο Βαρδινολάντ.

Την ίδια στιγμή η εταιρία RJB που ελέγχει τα ορυχεία του Μπαντζ στην Αγγλία αρνείται να πληρώσει τα δεδουλευμένα των εργατών παρόλο που είναι εξαιρετικά κερδοφόρα. Στο μεσοδιάστημα των έξι μηνών που δόθηκε προθεσμία στην εταιρία να πληρώσει τα χρέη της στις τράπεζες, κατάφερε να ξεχρεώσει 219 εκατομμύρια και ενώ την ίδια στιγμή εμφανίζει κέρδος 85 εκατομμύρια αρνείται να αυξήσει τις αμοιβές των ανθρακωρύχων που παρήγαγαν αυτό το κέρδος.

Στις στοές του Γιορκσάιερ η RJB απειλίζει να απολύσει εργάτες που προσπάθησαν να απεργήσουν όταν η εταιρία μείωσε δραστικά τις πληρωμές - κίνητρα για την αύξηση της παραγωγικότητας. Τα αγγλικά δικαστήρια απαγόρευσαν την απεργία παρόλο που το 83,4% του συνδικάτου ψήφισε υπέρ της απεργίας.

Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι ακριβώς οι ίδιες με δεκάδες άλλες αποφάσεις που πάρθηκαν ώστε να αποτρέψουν εργατικές κινητοποιήσεις. Οι διατάξεις που χρησιμοποιήθηκαν είναι από τα νομοθετήματα των Τόρους (Συντηρητικών) με τα οποία φαίνεται να συμφωνούν και οι Σοσιαλδημοκράτες συνοδοιπόροι τους στην κρατική αναληψία.

Μολονότι η απεργία απαγορεύτηκε, η RJB ήδη προέβει σε παραχωρήσεις για να αναχαιτίσει ένα νέο απεργιακό ρεύμα. Ενώ απειλίζει με τριετές πάγωμα των μισθών, προσπαθεί να διασπάσει την ενότητα των απεργών λέγοντας ότι θα δώσει αυξήσεις στους βασικούς μισθούς στο τέλος του 1996 που δεν

θα είναι όμως διαπραγματεύσεις και εισιγήθηκε μπόνους διακοπών και "κίνητρα αποτελεσματικότητας" (αυξήσεις μισθών) για μικρά τμήματα του συνδικάτου και κυρίως για μεσαία στελέχη. Γνωστή τακτική των αφεντικών ανά τον κόσμο.

Οι φιγούρες των ανθρακωρύχων έκαναν πρόσφατα δυναμικά αισθητή την παρουσία τους στον ταξικό ανταγωνισμό δίνοντας τις πιο σκληρές μάχες του Γαλλικού Δεκέμβρη. Ολόκληρη η Βορειοδυτική Γαλλία γνώρισε τις πιο δυναμικές κινητοποιήσεις, που κατόρθωσαν να ξεφύγουν από τον έλεγχο των συνδικαλιστικών ηγεσιών, με ριζοσπαστικά αιτήματα και με βίαιες συγκρούσεις με τα CRS (γαλλικά MAT).

Ολόκληρες πόλεις κινδυνεύουν να γνωρίσουν συνθήκες εξαθλίωσης αφού ο πληθυσμός τους απασχολείται σε ορυχεία που σύμφωνα με μυστικές συμβάσεις της δεκαετίας του '70 θα κλείσουν και θα μεταφερθούν στην Γερμανία (περιοχή Ρούρ). Η βίαιη αποδόμηση του κοινωνικού ιστού επιδεινώνεται από τις επενδύσεις αμερικανικών πολυεθνικών που απορροφούν μέρος των απολυμένων ανθρακωρύχων με μικρότερους μισθούς. Τα φαστφουτνάδικα και κάθε λογής επιχειρήσεις του τριτογενούς τομέα απορροφούν το εργατικό δυναμικό, στα πλαίσια της ελαστικοποίησης της εργασίας και της κεφαλαιακής αναδιάρθρωσης.

Εν τω μεταξύ σε χρυσωρυχεία του Γιοχάνεσμπουργκ σκοτώθηκαν από "πτώσεις βράχων", επτά χρυσωρύχοι στον αγώνα για το μεροκάματο του τρόμου. Πέρι στα ορυχεία της ίδιας εταιρίας σκοτώθηκαν 467 χρυσωρύχοι πάλι από "πτώσεις βράχων". Η εταιρία χρησιμοποιεί κυρίως μαύρους εργάτες και δεν έχει τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας. Χρησιμοποιεί παρωχημένη τεχνολογία και δίνει χαμηλά μεροκάματα.

Τα ανθρακωρυχεία πλήττονται και αυτά παγκοσμίως από την καπιτα-

στική αναδιάρθρωση. Η συρρίκνωση τμημάτων του βιομηχανικού τομέα, η στρόφη προς τις επενδύσεις στον τομέα των υπηρεσιών και η συνακόλουθη εκβιομηχάνιση άλλων τομέων (διασκέδαση, media) και η ανάδυση νέων πιο ανταγωνιστικών, δυναμικών τομέων (πληροφορική) με δυνατότητα προσαρμογής στο μεταβαλ-

λόμενο πεδίο του παγκόσμιου ανταγωνισμού, θα οδηγήσουν μεγάλα τμήματα του πληθυσμού στην ανεργία και την ανεργία. Οι παλιές μορφές αντίστασης μέσα από τα συνδικάτα έχουν αποδειχτεί αναποτελεσματικές στη σύγκρουση με την καπιταλιστική αναδιάρθρωση.

(ΠΗΓΗ: INDUSTRIAL WORKER)

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

5η Πανευρωπαϊκή Συνάντηση στο Παρίσι

Το Σάββατο 27 και 28 Γενάρη 1996 πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι η 5η Πανευρωπαϊκή Συνάντηση των Επιτροπών και Συλλογικοτήτων Αλληλεγγύης στο κίνημα των Ζαπατίστας.

Η συμμετοχή ήταν αρκετά μεγάλη καθώς παραβρέθηκαν εκπρόσωποι από 13 ευρωπαϊκές χώρες. Η οργάνωση και ο τρόπος διεξαγωγής των συζητήσεων ήταν ο ίδιος με των προηγούμενων συναντήσεων. Μετά από τη γενική συνέλευση έναρξης, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συμμετείχαν χωρίστηκαν σε ομάδες εργασίας που επεξεργάστηκαν επιμέρους ζητήματα. Το απόγευμα της Κυριακής 28/1, πραγματοποιήθηκε η γενική συνέλευση κλεισίματος όπου παρουσιάστηκαν για έγκριση τα αποτελέσματα των ομάδων εργασίας.

Στα τέσσερα τραπέζια συζητήσεων τα θέματα που αναπτύχθηκαν ήταν:

- ✓ ο συντονισμός της αλληλεγγύης στην Ευρώπη (δίκτυο πληροφόρησης, κοινές καμπάνιες και κινητοποιήσεις),
- ✓ η διηπειρωτική συνάντηση ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό (που προτάθηκε από τον EZLN),
- ✓ η κατάσταση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Chiapas,
- ✓ ο διάλογος με τους Ζαπατίστας (που κύρια ασχολήθηκε με την κριτική και τις ενστάσεις που μπαίνουν στο κίνημα των Ζαπατίστας από τις επιτροπές αλληλεγγύης)

Σ' ένα από τα επόμενα τεύχη του ΑΛΦΑ θα παρουσιαστούν αναλυτικά τα αποτελέσματα της συ-

νάντησης μέσα από τα κείμενα που βγήκαν από τη Γενική Συνέλευση.

Είναι γεγονός πως η θεματολογία αποδείχτηκε αρκετά μεγάλη για να καλυφθεί μέσα σε δύο μέρες. Ένα επιπλέον αρνητικό γεγονός ήταν ότι για μια ακόμη φορά αναλώθηκαν ώρες συζητήσεων γύρω από τα θέματα που έχουν αναλυθεί επαρκώς σε προηγούμενες συναντήσεις.

Η αναγκαιότητα για παράδειγμα, μιας πιο ουσιαστικής επικοινωνίας ανάμεσα στις ευρωπαϊκές επιτροπές αλληλεγγύης αποτέλεσε θέμα συζήτησης και στην Βαρκελώνη και στην Μπρέσια.

Το θετικό αυτή τη φορά ήταν ότι τελικά υιοθετήθηκε μια παλιά πρόταση για την έκδοση ενός ενημερωτικού δελτίου που θα κυκλοφορεί πανευρωπαϊκά αλλά θα πηγαίνει και στις ινδιάνικες κοινότητες της Chiapas όπου θα περιέχει πληροφορίες για τις κινητοποιήσεις και τους κοινωνικούς αγώνες που διεξάγονται σε κάθε χώρα.

Το πρώτο δελτίο ανέλαβε να επιμεληθεί η επιτροπή από το Παρίσι και ο χρόνος έκδοσης προσδιορίστηκε για την πρώτη εβδομάδα του Απριλίου, κατά τη διάρκεια δηλαδή της 1ης Ευρωπαϊκής Προπαρασκευαστικής Συνάντησης (Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό και για την Ανθρωπότητα).

Περισσότερες πληροφορίες για τη Συνάντηση αυτή που πιθανά θα γίνει τον Αύγουστο στην Chiapas πρόκειται να διαβάσετε στο κείμενο της 5ης σελίδας της εφημερίδας το οποίο στάλθηκε από τον EZLN στο Παρίσι κατά τη διάρκεια του συνεδρίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΛΒΕΤΙΑ:

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ

Η Ελβετία, η χώρα της ειρήνης, της ουδετερότητας και των τραπεζικών παραδείσων αρχίζει να γνωρίζει τα σημάδια του νεοφιλελευθερισμού και της παγκόσμιας οικονομικής αναδιάρθρωσης. Η ανεργία, ο δυσθεώρητος τιμάρημος, οι παγωμένοι μισθοί, η φτώχεια και η ανένχεια κάνουν αισθητή την παρουσία τους στην πρώην ευτραφή ελβετική κοινωνία. Το 15% της μεσαίας τάξης ιδρώνει για να βγάλει ένα μισθό επιβίωσης, οι ηλικιωμένοι και οι νέοι φυτοζωούν ενώ ένα 5% ζει αποκλειστικά από τα κρατικά επιδόματα ενός κράτους πρόνοιας που αρχίζει να κλονίζεται και αυτό κάτω από το βάρος των διεθνών επιταγών της οικονομίας της αγοράς. Η ανεργία έφτασε στο - πρωτοφανές για την Ελβετία - ποσοστό 4,2% του συνολικού πληθυσμού και χιλιάδες απολυμένοι και συνταξιούχοι οδηγούνται στην περιωριοποίηση. Το κράτος οδηγείται διαρκώς σε αποφάσεις παροξυσμού αφού αποφάσισε να φορολογήσει 21.000 δρχ. ημερησίως τους πλανόδιους οργανοπαίκτες της Γενεύης για να μην χαλάσουν την μόστρα μιας πόλης όπου εδρεύουν διεθνείς οργανισμοί και μερικές από τις μεγαλύτερες τράπεζες του κόσμου.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ:

Οι πρώτες ντομάτες που είναι προϊόντα βιοτεχνολογίας διατίθεται από την προηγούμενη εβδομάδα προς κατανάλωση στην Βρετανία.

Την αντίδραση τους στην απόφαση του υπουργείου εμπορίου έχουν ήδη εκφράσει έμποροι που κλονίζονται τα συμφέροντα τους όπως και οικολογικές οργανώσεις.

Πρόκειται για βιοτεχνολογικές ντομάτες, ντοματοπολτούς, ντοματοχυμούς που παρασκευάστηκαν με τις μεθόδους της γενετικής μηχανικής στα εργαστήρια πολυεθνικών (που αλλού;) και διατίθεται σε επιλεγμένες αλυσίδες σουπερμάρκετ. Τα "πλεονεκτήματα" του νέου προϊόντος είναι η μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και η φθηνότερη τιμή, δηλαδή μια νέα φαστ-φουντάδικη κατασκευή.

Στις ΗΠΑ διατίθενται εδώ και ένα χρόνο, παρά τις αντιδράσεις, τόσο για τις επιπτώσεις στην υγεία όσο και μια επικίνδυνη νοοτροπία που θα αρχίσει να καλλιεργ-

γείται στους καταναλωτές. Η τυποποίηση του φαγητού συνοδεύει την τυποποίηση της ποιότητας ζωής. Τα δηλητηριασμένα τρόφιμα είναι συνέπεια της δηλητηριασμένης ζωής.

ΜΙΛΑΝΟ

14 ΚΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΗ 1996

Συνέδριο για τη Μετανάστευση
Η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία (F.A.I.) υποστηρίζει το συνέδριο που διοργανώνεται για τα νομικά ζητήματα της μετανάστευσης. Οι αναφορές και οι συζητήσεις θα περιλαμβάνουν τα ακόλουθα θέματα.

- 1) Τα δυτικά κράτη και οι διαφορετική πολιτική μετανάστευσης.
 - 2) Ο ρόλος της σοσιαλιστικής δεξιάς.
 - 3) Η στρατιωτικοποίηση των εδαφών.
 - 4) Ο αντίκτυπος στην αγορά εργασίας/Ε οι διεκδικήσεις στον συνδικαλιστικό τομέα και τα δικαιώματα των μεταναστών.
 - 5) Οι σχέσεις μεταξύ των διαφορετικών κουλτούρων.
- Το συνέδριο θα λάβει χώρα στο Μιλάνο στις 14 και 15 Απριλίου σε χώρο που θα προσδιοριστεί σύντομα.
- Για επαφές, προτάσεις κλπ.: Μιλανέζικη Αναρχική Ομοσπονδία: Federazione Anarchica Milanese, via le Monza 255, 20126 Milano. Τηλ: 02/2551994 (πηγή UMANITA NOVA)

ΜΟΓΓΟΛΙΑ:

Η κινέζικη αστυνομία ύστερα από ντιρεκτίβα του κομμουνιστικού κόμματος προέβη σε συλλήψεις αντικαθεστωτικών ομάδων στην περιοχή της κεντρικής Μογγολίας. Αυτή τη στιγμή κρατούνται 12 συνολικά άτομα με κατηγορίες: οργάνωση δημοκρατικής ομάδας, ανατρεπτικές δραστηριότητες και παράνομες διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα της επαρχίας, Χοχότ. Οι τοπικές αρχές αντιδρούν στις κινήσεις οποιουδήποτε πολιτικού μηχανισμού που θα μπορούσε να απειλήσει την απόλυτη κυριαρχία του κομμουνιστικού κόμματος ή που ενδεχόμενα προωθεί αποσχιστικές ενέργειες. Οι εθνικισμοί που γεννούν οι γεωπολιτικές ανακατατάξεις και οι οικονομικές αλλαγές κάνουν την εμφάνισή τους και στην κεντροανατολική Ασία με αποτέλεσμα πολλές φορές να ενσωματώνουν τις κάθε είδους αντιδράσεις στην κινέζικη κυριαρχία.

Απεργία πείνας στη Γερμανία

Στις 28/4/94 συνελήφθη στην Ισπανία ένα μέλος της ETA (όπως ανακοινώθηκε), με το όνομα Pipe. Μετά από 5 μέρες κράτησής του και ύστερα από βασανιστήρια, δίνει ένα σπίτι το οποίο χρησιμοποιεί, υποτίθεται, η ETA και στο οποίο ο αστυνομία βρίσκει όπλα και εκρηκτικά. Ο νοίκάρης του σπιτιού είναι ο Benjamin Ramas Vega. Μπροστά στο δικαστήριο ο Pipe ανακαλεί την κατάθεσή του. Ο Benjamin δραπετεύει από την Βαρκελώνη και συλλαμβάνεται 9 μήνες αργότερα στο Βερολίνο. Εκεί οδηγείται στις φυλακές Berlin - Moabit και βρίσκεται από τότε σε πλήρη απομόνωση.

Στις 27/12/95 υπογράφεται η απελασή του στην Ισπανία. Σε αντίδραση αυτής της απόφασης αρχίζει απεργία πείνας στις 30/12/96.

Από την σύλληψή του, ένα χρόνο τώρα, έχει αρχίσει μια πολιτική και νομική διαμάχη για την απελασή του. Η κατηγορία εναντίον του Benjamin βασίζεται σε μια ομολογία που έγινε κάτω από βασανιστήρια και η οποία ανακαλέστηκε μετά.

Λόγω της στρατηγικής υπεράσπισής του και των κινήσεων αλληλεγγύης στην Ισπανία και στη Γερμανία, το θέμα των βασανιστηρίων στις ισπανικές φυλακές, έγινε κεντρικό ζήτημα. Όμως, ενώ θα περίμενε κανείς ότι η γερμανική "δικαιοσύνη" θα αμφέβαλλε για την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ισπανία, παρόλα αυτά δέχτηκε να απελάσει τον Benjamin και αυτό γιατί η Ισπανία. Ας μην ξεχνάμε ότι είναι μέλος του NATO, της ΕΟΚ και της συμφωνίας Σένγκεν.

ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ

“Κανείς δεν είναι αθώος...”

ΣΤΙΣ 12 ΦΛΕΒΑΡΗ του 1894 ο Εμίλ Ανρύ τινάζει στον αέρα ένα κεντρικό καφενείο του Παρισιού, θέλοντας να εκδικηθεί την μπουρζουαζία και ταδεϊνά που υπέφερε η εργατική τάξη. Η έκρηξη σκότωσε έναν, τραυμάτισε άλλους 20 και κατέστρεψε ολοσχερώς το καφενείο. Μια πράξη ψυχρής εκδικητικής μανίας που συγκλόνησε όλη την γαλλική κοινωνία και δίχασε το αναρχικό κίνημα.

Ο ΑΝΡΥ υιοθετούσε τη λογική της συλλογικής ευθύνης, μετατείνοντας την επαναστατική χρήση βίας από την εξαίρεση των φυσικών υπευθύνων και των αντιπροσώπων συμβόλων των καταπιεστικών θεσμών, στο σύνολο της αδιάφορης και αδρανούς κοινωνίας.

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ στα 1872 στην Ισπανία (ήταν γιός εξόριστου κομμουνάριου) επέστρεψε στην Γαλλία όταν δόθηκε χάρη στον πατέρα του. Λαμπρός μαθητής εξασφαλίζει την είσοδο του στην Πολυτεχνική Σχολή όπου εκεί πείστηκε για το ορθό και δίκαιο των αναρχικών θεωριών. Εγκατέλειψε τις σπουδές του και την προοπτική μιας πετυχημένης σταδιοδρομίας και αφιερώθηκε ολόψυχα στην προπαγάνδη των αναρχικών ιδεών με την δράση.

ΤΟ 1893 τοποθετεί βόμβα στα γραφεία της “Εταιρείας Ορυχείων Καρμώ” που εκείνη την εποχή είχε καταστείλει μια απεργία εργατών γης με πρωτοφανή αγριότητα. Η βόμβα όμως ανακαλύφθηκε και μεταφέρθηκε στο αστυνομικό τμήμα όπου και εξερράγη σκοτώνοντας πέντε αστυνομικούς. Ενα χρόνο αργότερα τινάζει στον αέρα το καφενείο και συλλαμβάνεται μετά από σύντομη καταδίωξη.

ΚΑΤΑ την διάρκεια της δίκης του αρνείται να δεχθεί την βοήθεια ενός οικογενειακού γιατρού που προσπάθησε να τον βγάλει τρελό και υπερασπίστηκε με φανατισμό τις πράξεις του. Η απολογία του αποτελεί την πιο σαφή και ανυποχώρητη δήλωση υπεράσπισης της προπαγάνδας με την δράση.

“*Ημουν πεπεισμένος πως η υπάρχουσα κοινωνική οργάνωση ήταν κακή. Ήθελα να αγωνιστώ ενάντια της για να επισπεύσω την εξέλιξη της. Εφερα μαζί μου στον αγώνα ένα βαθύ μίσος που γινόταν πιο έντονα κάθε μέρα που περνούσε από το αποτρόπαιο θέαμα της κοινωνίας, όπου όλα είναι χαμερπή, όλα είναι γεμάτα δειλία, όπου το κάθε τι αποτελεί φραγμό για την ανάπτυξη των ανθρώπινων παθών, για τις γενναιόδωρες τάσεις της καρδιάς, για την ελεύθερη ροή της σκέψης...*”

Ήθελα να αποδείξω στους μπουρζουάδες πως οι απολαύσεις τους δεν θα διαρκέσουν πολύ, πως οι απαίσιιοι θρίαμβοι τους θα τιναχθούν στον αέρα, πως η χρυσή τους αγελάδα θα έτρεμε βίαια πάνω στο βόθρο της μέχρης που το τελευταίο χτύπημα να την σωριάσει στην λάσπη και τα αίματα... Οι αναρχικοί δεν νοιάζονται για την σωτηρία της ζωής των αστών γυναικών και των παιδιών τους, γιατί κανείς δεν νιάζεται για τη σωτηρία της ζωής των γυναικών και των παιδιών εκείνων που αγαπούν. Δεν είναι αθώα θύματα εκείνα τα παιδιά που πεθαίνουν από αναμία στις παραγκοσυνοικίες, γιατί δεν υπάρχει ψωμί στο σπίτι τους; Ή εκείνες οι γυναίκες που χάνουν το χρώμα τους μέσα στα ανήλια εργαστήρια σας

και γίνονται κομμάτια για να κερδίσουν σαράντα δεκάρες την ημέρα και είναι τυχερές όταν δεν καταλήγουν πόρνες από την φτώχεια; Εκείνοι οι γέροι που σ' όλη τους τη ζωή, τους έχετε κάνει μηχανές μέσα στην παραγωγή και τους ρίχνετε στα σκουπίδια ή στα γηροκομεία των πόλεων όταν χάνουν πια την δύναμη τους; Τουλιάχιστον ας έχετε το θάρρος να παραδεχθείτε τα εκλήματα σας, αξιότιμοι κύριοι της μπουρζουαζίας, και να συμφωνήσετε πως τα αντίποινα μας είναι απόλυτα νόμιμα!” ...

“*Κρεμάσατε ανθρώπους στο Σικάγο, αποκεφάλισατε άλλους στο Μομπρισάν και το Παρίσι, εκείνο όμως που δεν θα μπορούσατε ποτέ να εξολοθρεύσετε είναι ο αναρχισμός. Οι ρίζες του είναι βαθιές: γεννιέται μέσα στην καρδιά μιας κοινωνίας που σωριάζεται στο χώμα. Είναι μια βίαιη αντίδραση ενάντια στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Αντιπροσωπεύει τις βλέψεις της ελευθερίας και της ισότητας που συντρίβουν την υπάρχουσα εξουσία: Βρίσκεται παντού ολόγυρα σας, πράγμα που κάνει αδύνατο να τον συλλάβετε. Στο τέλος θα σας σκοτώσει όλους σας...*”

ΔΕΧΘΗΚΕ στωικά την καταδίκη του σε θάνατο λέγοντας “Προκαλούμε τον θάνατο και ξέρουμε πως να τον αντέξουμε.”

Η ΠΡΑΞΗ του Ανρύ υποκινήθηκε από μια ψυχρή λογική και ένα ελεγχόμενο φανατισμό για την κατεστημένη τάξη πραγμάτων και άνοιξε ένα ευρύ κύκλο προβληματισμού για χρήση των μέσων για την επίτευξη του σκοπού.

Ο ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ δεν έγινε ποτέ απόλυτα αποδεκτός από τους αναρχικούς κύκλους της εποχής του και το ίδιο συμβαί-

βάρος των παλαιστίνων αμάχων, την βλέπουμε σε εκατοντάδες άλλα μέρη του κόσμου, Κουρδιστάν, Ιράκ, Μεξικό κλπ.

νει και τώρα. Το “δεν υπάρχουν αθώοι” που εκφώνησε κατά την διάρκεια της δίκης του για να δικαιολογήσει τον θάνατο των θαμώνων του καφενείου δεν ταίριαζε και δεν ταιριάζει στην αναρχική ηθική όσο αλήθεια επιμέρους και αν περιέχει. Η συλλογική ευθύνη είναι γέννημα της κρατικής κατασταλτικής λογικής που σκοπό είχε και έχει την διατήρηση της υποδούλωσης της κοινωνίας και το να καταντήσει αδύνατη την επαναστατική ορμή προς την απελευθέρωση της. Την σύγχρονη εφαρμογή της την βλέπουμε ακόμα στις θηριώδεις πράξεις της Ισραηλινής κυβέρνησης εις

την βλέπουμε σε εκατομμύρια μικρές ή μεγάλες πράξεις εξαθλίωσης και ατίμωσης των ελεύθερων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Ο ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ κινήθηκε ανάμεσα στην υπέρμετρη αγάπη και αλληλεγγύη για τα καταπιεζόμενα στρώματα του πληθυσμού από την μια, και στην αηδία και το μίσος ενάντια στους καταπιεστές από την άλλη. Το πρόβλημα είναι κατά τη γνώμη μου ότι δεν κατάφερε να βρεί εκεί την αναγκαία ισορροπία καταλήγοντας σε έναν ατελέσφορο και αναποτελεσματικό μηδενισμό.

ΔΡΕΣΔΗ 1944

Χαριστική βολή στο ναζισμό

ΣΤΙΣ 13-14-15 ΦΛΕΒΑΡΗ ΤΟΥ 1945, στο όνομα της ελευθερίας και του αγώνα ενάντια στο φασισμό, τα αγγλικά και αμερικάνικα αεροσκάφη πραγματοποιούν μια από τις μεγαλύτερες σφαγές άμαχου πληθυσμού, καθόλη τη διάρκεια του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου. Χίλια βομβαρδιστικά ανέλαβαν να εξαφανίσουν τη Δρέσδη από το χάρτη και αρκετοί τόνοι βομβών έφεραν στο πέρας την αποστολή τους. Η πόλη, χωρίς σημαντική βιομηχανία, αποτέλεσε τόπο συγκέντρωσης 600.000 περίπου προσφύγων που θεωρούσαν ότι ένας βομβαρδισμός της πόλης δεν θα ήταν δυνατός αφού δεν θα απέφερε σημαντικά οφέλη στους προελαύνοντες “συμμάχους”.

Η επίσημη συμμαχική αιτιολόγηση για το βομβαρδισμό της Δρέσδης ήταν η παρεμπόδιση των κινήσεων του καταρρέοντος ναζιστικού στρατού από την στρατιά των προσφύγων, που πανικόβλητοι θα δυσχεραίναν τις κινήσεις της Βέρμαχτ στην προσπάθειά τους να απομακρυνθούν από την περιοχή. Βέβαια δικαιολογίες θα

μπορούσαν να βρεθούν άπειρες, κυνικές ή αληθοφανείς για να δικαιολογήσουν το ολοκαύτωμα και την αγριότητα σε βάρος των εξασθλωμένων και ηττημένων γερμανών. Την βία και τις θηριωδίες του χιτλερικού καθεστώτος πλήρωσαν με τρόπο τελείως απάνθρωπο, άνθρωποι που ακόμα και παραπλανημένοι, μικρή συμμετοχή είχαν σ' αυτή.

Το ξημέρωμα της 19 Φλεβάρη, έβρισκε τη Δρέσδη τελείως κατεστραμμένη, να δέχεται το τελευταίο χτύπημα 700 αμερικάνικων υπαίμων φρουρίων. Ήταν η χαριστική βολή σε μια βαθιά τραυματισμένη πόλη. Από τους

1.000.000 περίπου μόνιμους κατοίκους και πρόσφυγες στα συντρίμια κοίτονταν 200.000 έως 300.000 νεκροί. Οι αριθμοί ποικίλουν ανάλογα με τις πηγές. Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι στη κατεστραμμένη Δρέσδη δεν απομέναν αρκετά ζωντανοί να θαψουν τους πεθαμένους.

Η ιστορία κατέχωρησε άλλη μια «νίκη των απελευθερωτών» γιατί ως γνωστό αυτοί γράφουν την ιστορία.

10 ΦΛΕΒΑΡΗ 1793: Αυτοκτονεί ο J. Roux.

10 ΦΛΕΒΑΡΗ 1892: Εκτελούνται 4 αναρχικοί ως υποκινητές της αγροτικής εξέγερσης στο Jerez de la Frontera της Ισπανίας.

11 ΦΛΕΒΑΡΗ 1932: Ο Πάπας Πίος ο XI αποφασίζει τη στήριξη των φασιστών.

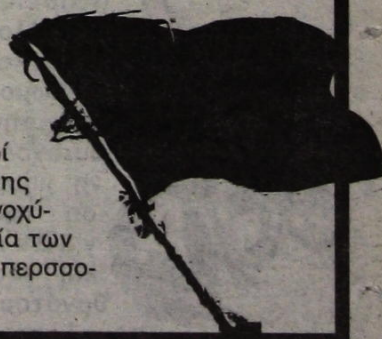
12 ΦΛΕΒΑΡΗ 1919: Β' Συνέδριο εργατών, αγροτών και αντάρτων στην απελευθερωμένη Ουκρανία.

12 ΦΛΕΒΑΡΗ 1894: Βόμβα στο καφενείο του σταθμού Σαιν Λαζάρ στο Παρίσι με 20 τραυματίες. Τη βόμβα έβαλε ο Εμίλ Ανρύ σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την εκτέλεση του Βαγιάν.

12 ΦΛΕΒΑΡΗ 1934: Στη Βιέννη και το Λιντς αρχίζει η ένοπλη εξέγερση των σοσιαλδημοκρατών.

14 ΦΛΕΒΑΡΗ 1857: Ο Μπακούιν εξορίζεται στη Σιβηρία για τη συμμετοχή του στην επαναστατική επιτροπή της Πράγας και στην εξέγερση της Δρέσδης.

14 ΦΛΕΒΑΡΗ 1945: Μαζικοί βομβαρδισμοί της Δρέσδης (που ήταν χαρακτηρισμένη ως “ανοχύρωτη πόλη”) από την αεροπορία των συμμάχων προκαλούν το θάνατο περισσότερων από 200.000 ατόμων.

Καρναβάλι: η γιορτή του γέλιου και της εξέγερσης (μέρος πρώτο)

Το κείμενο που ακολουθεί προσπαθεί να παρουσιάσει κάποιες όψεις εκείνου του τύπου λαϊκής γιορτής που ονομάζουμε σήμερα, στο χριστιανικό κόσμο, καρναβάλι -μα που απαντιέται επίσης, με διάφορα ονόματα και χαρακτηριστικά, στους περισσότερους πολιτισμούς. Όψεις που σπάνια αναφέρονται, αν και ακόμα και σήμερα υπάρχει σαφές το στίγμα τους στις εκδηλώσεις του καρναβαλιού. Οι όψεις αυτές είναι ο **ανατρεπτικός χαρακτήρας και φύση** αυτής της γιορτής και η ύπαρξη μιας **παγκόσμιας "γλώσσας του λαϊκού γέλιου"**, που εκφράζει και φέρει τα μηνύματα του καρναβαλιού.

Η ΛΕΞΗ "ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ" αποκτά εδώ, πέρα από τη στενή της έννοια, μια ευρύτερη σημασία και αγκαλιάζει όλες τις συλλογικές εκδηλώσεις - γιορτές που παρουσιάζουν ένα κοινό πυρήνα: τον περιοδικό εορτασμό της ανακύκλωσης των εποχών, είτε αυτός σημαίνει τη συμβολική επανάληψη της δημιουργίας, την επιστροφή στο μυθικό παρελθόν όπου εμφανίστηκαν όλες οι μορφές, είτε πιο απλά, το τέλος του "παλιού" και την αρχή του "καινούριου".

νους χορούς, την ανταλλαγή σκωμμάτων, την αντιμετάθεση των κοινωνικών ρόλων, και φυσικά, το μασκάρωμα, όποια σημασία κι αν παίρνει.

2. Ότι τέτοια έθιμα χαρακτηρίζουν επίμονα, σε διάφορους συνδυασμούς και αναλογίες, αναρίθμητες γιορτές της αρχαιότητας, του μεσαίωνα και των νεότερων χρόνων, όλων των λαών: Διονύσια, Ανθεστήρια, Λήναια, Θεσμοφόρια, Κρόνια, Θεσσαλικά Πελώρια, γιορτές του Ερμή στην Κρήτη, και πολλά ακόμα αρχαία ελληνικά πα-

κωμική παράδοση των λαών - από τον Αριστοφάνη στον Ραμπλαί και τον αρχαίο μίμο ως την Commedia dell'arte και τα νεότερα λαϊκά θεάματα- όπου οι μεταμφιέσεις, οι αντιστροφές των ρόλων και των καταστάσεων, οι σεξουαλικές αναπαραστάσεις, οι νεκρاناστάσεις, οι βωμολοχίες, τα φαγοπότια κι οι ξυλοδαρμοί αποτελούν τα πιο κοινόχρηστα θέματα.

Ο ι επανάληψης αυτές και οι πάμπολλες ομοιότητες δεν μπορεί, όπως και σε όλες τις μορφές τέχνης, παρά να υπακούνε σε μια βαθύτερη αναγκαιότητα και κοινή εσωτερική τάση.

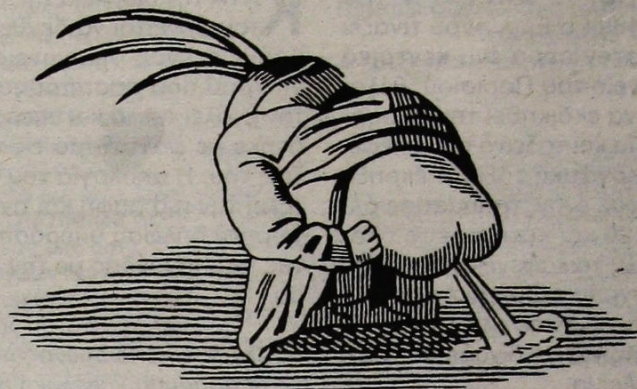
Αν όμως όλα τούτα έχουν επισημανθεί από θρησκευολόγους, ανθρωπολόγους κλπ, εκείνο που δεν έχει γίνει είναι η επεξεργασία ενός ιδεατού τύπου που θα έδειχνε ότι όλα αυτά τα κοινά στοιχεία δεν επανεμφανίζονται συμπτωματικά, ούτε συνυπάρχουν τυχαία, αλλά συγκροτούν ένα σύστημα, μια "γλώσσα", μέσα στην οποία συνδέονται μεταξύ τους με μια λογική που τα ερμηνεύει, μια λογική που φωτίζει επίσης τον εσωτερικό δεσμό της λαϊκής γιορτής με το λαϊκό γέλιο, δηλαδή του τελετουργικού με το καθεαυτό κωμικό στοιχείο.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως μια τέτοια επεξεργασία δεν μπορεί να γίνει με τα δικά μας μέτρα και σταθμά. Η "καρναβαλική παράδοση" στην πορεία της ως τις μέρες μας έχει υποστεί αλλοιώσεις (καθόλου τυχαίες και πολλές φορές καλλιεργημένες με ζήλο). Η αντίληψή μας για το γέλιο, το κωμικό, το σατιρικό, το σκώμμα κι όλες τις εκδηλώσεις που αναφέραμε, έχει αλλάξει ριζικά. Γι' αυτό πρέπει να δούμε την αρχική σημασία και τα χαρακτηριστικά αυτών, στις κοινωνίες που η παράδοση αυτή διατηρούσε ακόμα ολοζώντανο το "διονυσιακό" της χαρακτήρα. Η πιο προσίτη σε μας περίοδος, τόσο από την άποψη του πλούσιου υλικού όσο και λόγω της αποκρυστάλλωσης των βασικών κωδίκων που έχει συντελεστεί, είναι ο Μεσαίωνας.

Ποιά είναι λοιπόν τα χαρακτηριστικά που διακρίνουν το γέλιο στο μεσαίωνα;

Πρώτα πρώτα το γέλιο είναι καθολικό· γελοιοποιεί, δηλαδή, όλες τις πλευρές της ζωής και του κόσμου χωρίς εξαιρέσεις. Στόχος του δεν είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση, αλλά το σύνολο, το ολόκληρο. Οικοδομεί το δικό του κόσμο απέναντι στον επίσημο. Ωστόσο αυτή η καθολική γελοιοποίηση δεν είναι μόνο χλευασμός, δηλαδή μια αμιγής άρνηση, αλλά εκφράζει συνάμα κάτι το θετικό που εμπνέει αισιοδοξία. Το γέλιο είναι αμ-

φίσημο και αμφίπλευρο: καταλύει αλλά ταυτόχρονα οικοδομεί, "σκοτώνει", αλλά και "ανασταίνει". Όλοι γελούν με όλους και με όλα, ακόμα και με τον εαυτό τους, γιατί το γέλιο τους είναι σημάδι της γενικής χαράς που αποκλείει τον πικρό, μονοσήμαντο σαρκασμό.

Η εορταστική φύση ενός τέτοιου γέλιου ερμηνεύει και το τρίτο χαρακτηριστικό του: τον αδιάρρηκτο δεσμό του με την ελευθερία. Η γιορτή χειραφετεί διπλά τους ανθρώπους από την καταπίεση: ως απελευθέρωση του γέλιου και του σώματος, που έρχεται σε αντίθεση με τη νηστεία που προηγείται ή ακολουθεί, και ως προσωρινή έστω- κατάργηση του επίσημου συστήματος, με τις απαγορεύσεις και τους ιεραρχικούς φραγμούς του. Τέλος, το γέλιο αυτό εκφράζει τη λαϊκή "ανεπίσημη" αλήθεια καθώς η ελευθερία του το φέρνει μοιραία αντιμέτωπο με την "επίσημη" αλήθεια της εξουσίας. Πάντως αυτά δεν σημαίνουν πως το γέλιο δεν υπήρξε εξίσου "σοβαρό" και "επίσημο". Αντίθετα, είχε αρχικά έναν ιερό ή τελετουργικό χαρακτήρα, καθώς το μαρτυρούν αρκετοί μύθοι και έθιμα της αρχαιότητας. Στον Όμηρο, για παράδειγμα, η ίδια η δημιουργία του κόσμου αποδίδεται στον "άσβεστο γέλωτα" των θεών (Ιλιάδα Α', 599).

Ωστόσο τη στιγμή που διαμορφώνεται το ταξικό καθεστώς και το κράτος, γίνεται αδύνατο ν' αποδωθούν ίσα δικαιώματα στις δύο όψεις (τη σοβαρή και την κωμική), έτσι ώστε όλες οι κωμικές μορφές παίρνουν ανεπίσημο χαρακτήρα, για να γίνουν τέλος οι κύριες μορφές έκφρασης της λαϊκής αίσθησης του κόσμου. Το σοβαρό ταυτίζεται με το "ανώτερο" και το κωμικό με το "κατώτερο", διάκριση που θα καλλιεργηθεί ακόμα περισσότερο στα χρόνια του κλασικού ορθολογισμού. Έτσι η παράδοση του καρναβαλιού και του λαϊκού γέλιου εξελίχτηκε προοδευτικά σε κάτι παρόμοιο με αυτό που ονομάζουμε σήμερα "αντικουλτούρα": μια αντικουλτούρα, δίχως άλλο, εθιμικά αναγνωρισμένη, αλλά δυνάμει αντιστασιακή. Άλλωστε στα έθιμα του καρναβαλιού περιλαμβάνονταν και πράξεις όπως η πυρπόλυση των δημαρχείων

και των αστυνομικών τμημάτων, το κάψιμο τίτλων ιδιοκτησίας και χρεοχαρτών, το δημόσιο λυντσάρισμα ή το "λούσιμο" με περιπτώματα αρχόντων και φοροεισπρακτόρων, κληρικών και ρουφιάνων, η "απαλλοτρίωση" σιταποθηκών και κελαριών των φεουδαρχών κλπ. Πάμπολες φορές, δε, οι καρναβαλικές εκδηλώσεις και εορτασμοί "οδήγησαν" σε αγροτικές εξεγέρσεις.

Τα μέτρα που πήρε η εξουσία ενάντια στις καρναβαλικές γιορτές υπήρξαν πολλά και ποικίλα. Από τη βίαιη καταστολή και την παντελή απαγόρευση ως τον έμμεσο έλεγχο και περιορισμό. Σιγά σιγά, η εξουσία, κατάφερε να τις οριοθετήσει σε "ευπρεπή" πλαίσια (=ακίνδυνα) όπως αυτά που βλέπουμε κάθε χρόνο στο καρναβάλι της Πάτρας (όπου οι ίδιοι οι φορείς της εξουσίας αναλαμβάνουν των διοργάνωσή του). Αυτό πάλι όμως είναι σχετικό. Αφενός γιατί, σε περιπτώσεις που η κοινωνική - ταξική αντιπαράθεση είναι έτσι κι αλλιώς οξυμένη, δεν είναι δύσκολο να ξαναποκτηθεί η (χαμένη;) επιθετικότητα του καρναβαλιού κι αφετέρου γιατί ακόμα και στα σημερινά καρναβάλια (ειδικά στις μη-δυτικές κοινωνίες) τα σύμβολα που χρησιμοποιούνται, η έστω και περιορισμένη κοινωνική σάτιρα που γίνεται, αλλά πολύ περισσότερο, το πνεύμα της συλλογικής γιορτής και της διάθεσης του κόσμου, διατηρούν μεγάλο μέρος από τον παλιό του χαρακτήρα έστω και καλυμμένο κάτω από φαντεζίστικα υπερκαταναλωτικά κουστούμια, μάσκες κλπ.

Το κύριο λοιπόν δομικό γνώρισμα του καρναβαλιού όλων των εποχών, το οποίο τελεί πρωταρχικά ένα κοσμικό γεγονός -την εναλλαγή των εποχών και την ανανέωση της φύσης- είναι η τάση να αντιστρέφει επίμονα και συστηματικά την τάξη και τις ιεραρχίες της κοινωνίας. Το γύρισμα του χρόνου εκφράζεται μ' ένα καθολικό αναποδογύρισμα των πάντων. Ο χειμώνας φεύγει, πεθαίνει, σημάδεύοντας το τέλος του μ' ένα οργιαστικό ξέσπασμα το οποίο ετοιμάζει τη φύση για την καρποφορία, προκαλεί τη γονιμότητα. Ο κοιλαράς, γλετζές Καρνάβαλος προσωποποιεί αυτή την προσδοκία. Φυσικά οι συμβολισμοί του σημασιοδοτούνται διαφορετικά και πλουτίζονται σε κάθε περίοδο.

Ο τρελός στη φωτιά
(ξυλογραφία του Albrecht Durer)

Δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε αρχικά τρία πράγματα:

1. Ότι αυτή η κεντρική ιδέα υποκείται σ' ένα πλήθος εορταστικά φαινόμενα: την αναστολή των καθημερινών απαγορεύσεων, την έξαρση της φυσικής, ζωικής κι ανθρώπινης γονιμότητας με συμβολικές πράξεις κι αναπαρα-

στάσεις, τις φαλλοφορίες και τις βωμολοχίες, την ταυτόχρονη μίμηση του γάμου και του θανάτου, τους ξέφρε-

νηγύρια με έκδηλο το "διονυσιακό" στοιχείο. Βακχάλια, Σατουρνάλια, Λιμπεράλια, και Λουπερκάλια των Ρωμαίων, Βυζαντινές Καλένδες και Γιορτή των Τρελών στη μεσαιωνική Δύση, διαβατήρια αγροτικά έθιμα του Δωδεκαημέρου, της άνοιξης ή και άλλων εποχών σ' ολόκληρον τον ευρωπαϊκό χώρο, χωρίς να μιλήσουμε για τα πανάρχαια Σάκαια της Βαβυλώνας και το Πουρίμ των Εβραίων, για τις γιορτές του χειμώνα στην αρχαία Κίνα, για την ανοιξιάτικη γιορτή της αγάπης στην Ινδία ή ακόμα γενικότερα, για όλες εκείνες τις γιορτές των πρωτόγονων κοινωνιών που οι ανθρωπολόγοι ονομάζουν "γιορτές αντιστροφής".

3. Ότι τα ίδια στοιχεία χαρακτηρίζουν, το ίδιο επίμονα, την